

VÝROČNÍ ZPRÁVA MUZEA ŠUMAVY SUŠICE

ZA ROK 2014

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace
náměstí Svobody 40, 342 01 Sušice, IČ: 00075116
www.muzeum.sumava.net

OBSAH

1. Úvod
2. Sbírkotvorná činnost
3. Evidence a inventarizace sbírek
4. Ochrana sbírek, konzervace, restaurování
5. Knihovna
6. Stálé expozice a výstavy
7. Opravy a udržování objektů
8. Ostatní činnost muzea:
 - a) odborné pracoviště historické
 - b) odborné pracoviště přírodovědné
 - c) Záchranná stanice pro handicapované živočichy
 - d) přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci
 - e) zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi a sdělovacími prostředky, spolupráce s muzei v zahraničí atd
 - f) práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.
9. Ediční a publikační činnost
10. Ekonomika, hospodaření
11. Seznam pracovníků k 31.12.2014
12. přílohy
 - a) Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2014
 - b) přehled živočichů přijatých do Záchranné stanice
 - c) obrazové přílohy

1. ÚVOD

Komplex Muzea Šumavy zaujímá mezi muzei šumavského regionu významné postavení. Muzeum v Sušici vzniklo v roce 1880 jako první muzeum v oblasti Šumavy. Muzeum v Kašperských Horách bylo založeno v roce 1924 a železnorudské muzeum v roce 1936. Všechna tato muzea měla od svého vzniku zřetelný vlastivědný charakter a původní sbírkové programy se zaměřovaly na příslušná města a jejich nejbližší okolí.

V roce 1963 se objevila myšlenka spojit muzea v Sušici a v Kašperských Horách do jednoho celku a vytvořit tak větší muzejní ústav, který by zahrnoval větší část Šumavy. Obě muzea měla být propojena tak, že v Kašperských Horách bylo vytvořeno přírodovědné a v Sušici společenskovední pracoviště. Pro příbuznou tematiku (sklářství) bylo k tomuto celku připojeno i nedaleké muzeum v Železné Rudě. Od roku 1967 tak tvoří tato muzea celek s názvem Muzeum Šumavy. Zřizovatelem muzea byl od roku 1967 Okresní úřad v Klatovech, od roku 2002 je jeho zřizovatelem Plzeňský kraj.

V současné době Muzeum Šumavy patří mezi vlastivědná víceoborová muzea a svými pobočkami v Kašperských Horách a Železné Rudě doplňuje síť regionálních muzeí v jihozápadní části kraje. Sbírkový fond muzea zahrnuje především památky šumavské a pošumavské provenience – sklo, lidové umění, regionální výtvarné umění, užité umění od středověku po 20. století, sbírky přírodovědné, sirkařství. Od roku 1988 pracuje při muzeu ještě Záchraná stanice pro handicapované živočichy. V polovině roku 2014 se také začalo s přípravou připojení Muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě, které dosud spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Na svém jednání dne 8.12.2014 Zastupitelstvo Plzeňského kraje tuto změnu schválilo v rámci dodatku č.8 ke zřizovací listině muzea.

V roce 2014 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 21 výstav. Z toho 18 v muzeu a 3 mimo muzeum. I v roce 2014 bylo muzeum garantem dlouhodobé výstavy věnované spisovateli Karlu Klostermannovi v bývalé hájovně na Březníku.

Celková návštěvnost výstav a ostatních akcí pořádaných muzeem v roce 2014 byla 37.581 osob. Tato návštěvnost je mírně vyšší, než v předchozím roce.

V oblasti sbírkotvorné činnosti komplikovalo situaci ustanovení nového Občanského zákoníku, které prakticky znemožňovalo přijímání darů. Přesto se podařilo získat několik zajímavých přírůstků do muzejních sbírek. Celkem muzeum získalo 13 inventárních čísel nových přírůstků.

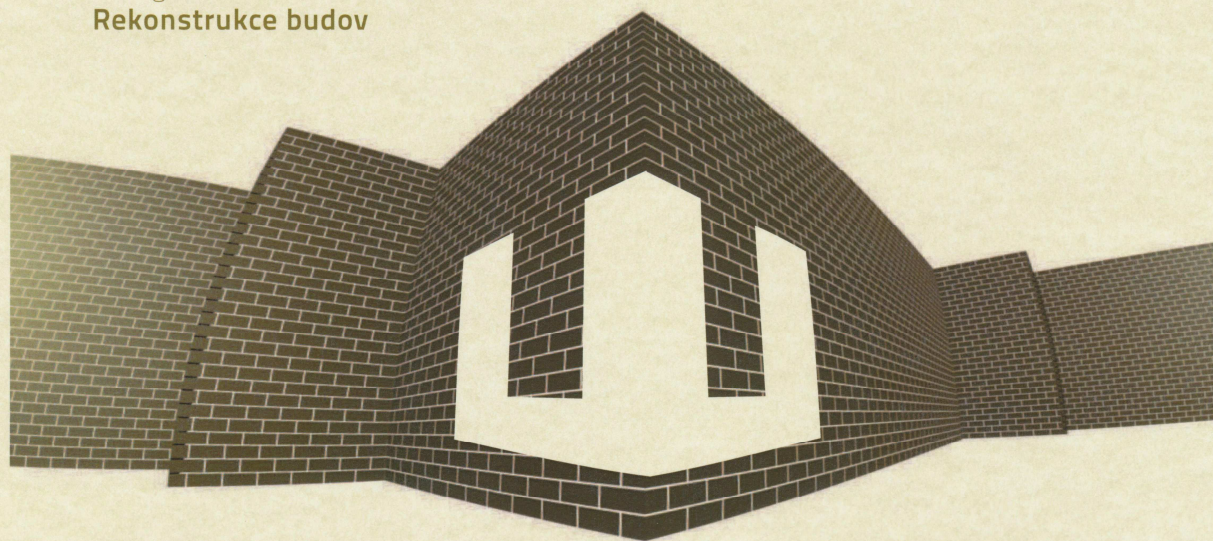
V roce 2014 získalo muzeum také významné ocenění – v 11. ročníku soutěže Stavba roku Plzeňského kraje získalo hlavní cenu v kategorii rekonstrukce budov za rekonstrukci a dostavbu historického objektu bývalé strážnice a přilehlé části městských hradeb v areálu muzea.

titul

Stavba roku Plzeňského kraje 2013

kategorie

Rekonstrukce budov

Muzeum Šumavy Sušice

přihlašovatel

Muzeum Šumavy Sušice

Michalec

Ing. arch. Miloslav Michalec
předseda poroty

vyhlašovatelé soutěže

2013 Plzeň

spoluvyhlašovatelé soutěže

OBEC ARCHITEKTŮ

odborný garant soutěže

OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA PLZEŇSKO

2. SBÍRKOTVORNÁ ČINNOST

Muzeum Šumavy je muzeem o Šumavě, to znamená, že ve své sbírkotvorné činnosti se snaží komplexně dokumentovat život a přírodu především centrální části Šumavy. Sběrná oblast muzea zahrnuje kromě Sušicka, Kašperskohorska a Železnorudska i Stašsko, Kvildsko, Lenoru a částečně Vimpersko. Sbírky Muzea Šumavy již od doby svého vzniku představují ve svém celku velice kvalitní sbírkový fond šumavské a pošumavské provenience.

Ve sbírkách společenských věd vynikají například některé archeologické památky, numismatická sbírka, řemeslnické, dřevařské, zemědělské, hamernické a sklářské nářadí a pomůcky, porcelán a keramika, textil, výrobky uměleckého řemesla a průmyslu, výrobky tzv. podomáckého průmyslu, památky zlatorudného hornictví, památky lidové kultury a umění, hudební nástroje, písemné památky, fotografie, památky na některé významné osobnosti a další doklady hospodářského a společenského života. Badatele zvláště zajímá poměrně početná sbírka šumavského skla, kde je významně zastoupena produkce sklárny Lütz v Klášterském Mlýně, dále výrobky skláren v Anníně, Adolfově a Lenoře. Unikátní soubor secesního skla firmy Lütz doplňuje také rozsáhlý archív sklářských stříhů a návrhů, který je jedinečným zdrojem informací o produkci a uměleckém vývoji sklárny. Ojedinělou a významnou součástí tohoto fondu je sbírka skla tvořená exponáty, které v letech 2005 – 2012 daroval muzeu pan Bruno Schreiber ze Švýcarska, celkem se jedná o více než 400 předmětů. V říjnu oznámil pan Schreiber, že pro muzeum odkoupil ze soukromé sbírky kolekci dalších cca 35 předmětů ze skla (viz foto). S jejich převozem a instalací se počítá na jaře roku 2015.

Mezi významné fondy se dále řadí dochovaná část knihovny kláštera kapucínů v Sušici, sušický cínový poklad z přelomu 16. a 17.století, šumavské kresby, akvarely a barevné dřevoryty Josefa Váchala, nejstarší sušické zápalky atd. Mezi nejcennější sbírkové předměty patří také soubor pozdně gotických plastik z přelomu 15. a 16.století. Sem se řadí především díla Mistra Oplakávání ze Zvíkova z 1.třetiny 16.století, která patří ke špičkám českého gotického umění a jsou vystavena ve stálé expozici v Kašperských Horách.

Velké zastoupení mají i přírodovědné sbírky, které jsou členěny do čtyř základních skupin – mineralogie, geologie, botanika a zoologie. Rozsáhlou botanickou sbírku tvoří několik tisíc herbářových položek, podobně bohatý je entomologický materiál. V zoologické sbírce patří mezi nejcennější předměty preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. Také botanické sbírky muzea jsou odborníky vysoce ceněny, protože jsou v nich zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v přírodě nenajdeme velmi zřídka. Přírodovědné pracoviště Muzea Šumavy vzhledem k platné legislativě nemá prakticky možnost dále vlastním sběrem rozšiřovat přírodovědné sbírky a také možnost vlastních terénních výzkumů je značně omezená. Z důvodů ochrany přírody jsou tak některé přírodniny dnes dokladovány pouze fotografiemi.

V roce 2014 se pokračovalo ve sběru botanického materiálu a jeho zpracování do herbářových položek včetně vytváření fotoherbáře. Dále byl zahájen sběr geologického a mineralogického materiálu. Muzeum Šumavy v minulosti nemělo nikdy odborného pracovníka v tomto oboru a proto je velice důležité, že se s touto sbírkou začalo pracovat. V roce 2014 proběhla revize sbírky, digitalizace evidenčních karet a byly zahájeny vlastní nové terénní sběry geologického materiálu. Evidenční záznamy jsou postupně doplňovány fotografiemi. Při determinaci mineralogického materiálu spolupracujeme s muzeem v Horažďovicích. Nově získané přírůstky z geologie a botaniky budou zaprány do sbírkového fondu až po jejich důkladném odborném určení a

zpracování.

V oblasti sbírkotvorné činnosti komplikovalo situaci také ustanovení nového Občanského zákoníku, které prakticky znemožňovalo přijímání darů. Přesto se podařilo získat několik zajímavých přírůstků do muzejních sbírek. Celkem muzeum získalo 13 inventárních čísel nových přírůstků.

V roce 2014 získalo Muzeum Šumavy celkem 13 inventárních čísel přírůstků:

1. fotoalbum pocházející z rodiny V. Scheinosta ze Sušice (obsahuje 377 vlepených pohlednic s regionální tematikou a řadu dalších fotografií), př.č. 1/2014
2. svazek žertovných a kramářských písní z přelomu 18. a 19. století a ručně psaná modlitební kniha, př.č. 2/2014/1,2
3. 2 podmalby na skle od současné autorky – sv. Jan Nepomucky a sv. Josef (J.Korandová), př.č. 3/2014/1,2
4. soubor písemných dokumentů, dřevořezba Kristus na kříži a dřevořezba světce (sv.Pavel), př.č. 4/2014/1,2,3
5. kovový překapávač na kávu, př.č. 5/2014
6. dvě sklenice z lisovaného skla, př.č. 6/2014/1,2
7. dvě vlajky – ČSSR a SSSR, př.č. 7/2014/1,2
8. soubor textilu – kožíšek, dívčí šaty, zástěrka a vlněný šátek, př.č. 8/2014/1,2,3,4
9. pomůcka na zátkování lahví, př.č. 9/2014
10. podmalba na skle od současné autorky – ECCE HOMO (M. Krčilová), př.č. 10/2014
11. medomet z Kašperských Hor, př.č. 11/2014
12. dermoplastický preparát kočky divoké adjustovaný na větví, přírůstkový seznam přírodovědného oddělení - př.č. 1/2014
13. sada modelů hub (14 ks), přírůstkový seznam přírodovědného oddělení - př.č. 2/2014/1-14

Náklady na nákup sbírkových předmětů v roce 2014 byly ve výši 5.503,- Kč.

3. EVIDENCE A INVENTARIZACE SBÍREK

Podle zákona č. 122/2000 Sb., má Muzeum Šumavy zaevidované v centrální evidenci sbírek (CES) 2 samostatné sbírky:

1. sbírka Muzea Šumavy v Sušici a v Kašperských Horách
2. sbírka Muzea Šumavy v Železně Rudě

V rámci katalogu „obecné sbírky“ (BACH system) pokračuje přepisování záznamů z přírůstkové knihy do databáze. Prozatím se i nadále vede souběžně evidence v počítači i v dosavadní přírůstkové knize.

Do evidence písemností v počítačovém programu BACH (písemnosti se sign. P, D, TA, TB, TC s přesahy do knihovních signatur D a E) bylo zaneseno cca 200 nových položek, které byly v naprosté většině připojeny k již existujícím záznamům.

V programu BACH bylo v roce 2014 zpracováno a digitalizováno také 70 složek starých archivních fotografií a nově bylo zaevidováno 25 ks nově získaných pohlednic a fotografií. Část z nich tvoří digitální kopie originálů zapůjčených od pamětníků. Mezi nejzajímavější přírůstky patřily staré, dosud neznámé fotografie zámků v Jiříčné a v Kojšicích na Sušicku a fotoalbum pocházející z rodiny V. Scheinosta, které obsahuje 377 pohlednic s regionální tematikou.

Do nového depozitáře v Kašperských Horách bylo přestěhováno a nově uloženo:

- 32 obrazů
- 9 předmětů ze skla
- 282 plastik
- 149 předmětů z porcelánu
- 2 podmalby na skle

Dále byla nafocena první část grafických listů a linorytů Josefa Váchala a zpracována pomůcka pro badatele. Pokračovalo se také v dalším kopírování sklářských stříhů bývalé sklárny LÖTZ (celkem 200 stříhů).

V roce 2014 byla provedena inventarizace numismatické sbírky Muzea Šumavy. K 31.12.2014 bylo zinventarizováno celkem 9336 inv.čísel mincí a různých platidel.

Numismatická sbírka obsahuje mince téměř všech evropských států, převážné většiny zemí Asie a několik států amerických. České mincovnictví reprezentují mince všech zemí Koruny české a jsou zde zastoupeny také československé mince a bankovky. Jsou zde zastoupeny mince všech panovníků počínaje Přemyslem Otakarem II. a konče Karlem I. (1918). Kromě zemí (Čechy, Morava, Slezsko a Kladsko) jsou zde zastoupeny i mince měst /Cheb, Brno, Jihlava a Znojmo/

a mince oprávněných šlechticů (olomoucké biskupství, Šlikové, Valdštejn). Velmi významná je sbírka mincí Slezska, zastoupená všemi knížectvími, biskupstvími i městy, oprávněnými razit mince. Velkou část sbírky tvoří mince německých států, světských i církevních knížat před sjednocením říše (1871). Největší jsou soubory Rakouska, Saska, Salcburku a Bavorska. Součástí sbírky je i malý soubor antických mincí (římských, řeckých, byzantských a egyptských).

Sbírka bankovek zahrnuje převážně období od 1.světové války do konce 2. světové války.

Do numismatické sbírky jsou zařazeny také soubory pamětních mincí a medailí, vyznamenání, kovových známek a odznaků.

Numismatická sbírka se dále dělí na tyto skupiny:

běžné mince
pamětní mince
papírová platidla
nouzová platidla
medaile
kovové známky
návrhy, vzory a falza

Do roku 2006 byla sbírka uložena na dvou místech. Odděleně v depozitáři v Kašperských Horách byla uložena původní numismatická sbírka kašperskohorského muzea. Po vystěhování tohoto depozitáře (stavba byla zbourána a na jejím místě byl postaven nový depozitář) byla tato část numismatické sbírky v roce 2006 převezena do Sušice, kde byla uložena společně se druhou částí sbírky. Od roku 2010 je tato sbírka jako celek uložena v novém depozitáři v Kašperských Horách.

4. OCHRANA SBÍREK, KONZERVACE, RESTAUROVÁNÍ

Muzeum disponuje dostatečnou plochou depozitářů, ale z hlediska zabezpečení, klimatu a vybavení plně vyhovují jen nové depozitáře v Kašperských Horách. Postupně se však vytvářejí podmínky pro odpovídající uložení sbírek v depozitářích. I v roce 2014 pokračovalo postupné přestěhování sbírek. Po několika letech, kdy se pro postupnou rekonstrukci objektů muzea v Kašperských Horách sbírkové sondy různě přemisťovaly, jsou nyní sbírky postupně ukládány již definitivně. Sklo, porcelán, plastiky a obrazy, sbírková knihovna a sklářský archiv se stěhují do nového depozitáře v Kašperských Horách a uloženy zde byly i velkoformátové fotografie a sbírka plakátů.

Zlepšila se také situace depozitáře v Břežanech, kde byla už v roce 2010 zavedena voda, zbudováno zázemí (kuchyňka, WC) a vytvořen prostor pro práci se sbírkami. Depozitář byl také vybaven novým pevným i mobilním regálovým systémem, který umožňuje lepší a přehlednější uložení sbírek. V roce 2011 zde bylo vytvořeno pracovní místo (poloviční úvazek) pro správce objektu a kurátora zdejší sbírky. Při odborné prohlídce se zjistilo, že v tomto depozitáři nejsou sbírky ohroženy plísněmi. Vzhledem k tomu, že nyní se v objektu pravidelně větrá a část je temperována, zlepšily se zde výrazně klimatické podmínky.

Pokračuje zde postupné ukládání etnografických sbírek, uložených v tomto depozitáři, do nových regálů. Předměty jsou očištěny, roztríděny a pořizuje se jejich fotodokumentace. V roce 2014 bylo takto nově uloženo a zdokumentováno 511 předmětů (celkem je v tomto depozitáři již takto zpracováno a uloženo 3.065 předmětů).

Dále má muzeum menší půdní depozitář v budově muzea v Sušici, kde jsou uloženy dokumenty a sbírka fotografií. Část prostor v objektu Galerie (čp. 141) v Kašperských Horách je zatím vyčleněná pro uložení zoologických a botanických sbírek. S novými depozitářem pro tyto sbírky se počítá v objektu muzea (čp.140) po jeho rekonstrukci. Textil, archeologické sbírky, sádrové odlitky a kachle, rozměrnější nábytek a geologické sbírky se ukládají do depozitáře v bývalé škole v Kašperských Horách.

Další depozitář mělo muzeum v bývalé škole ve Volšovech. Tento objekt patřil městu Sušice, které v polovině roku rozhodlo, že budovu prodá. Zájemce o koupi se sice do konce roku nepřihlásil, ale záměrem muzea bylo i tak sbírky z tohoto depozitáře přestěhovat do vlastních depozitárních prostor v Kašperských Horách a v Břežanech.

V roce 2014 bylo proto prioritou vystěhování sbírek z tohoto depozitáře. Do konce roku 2014 byly proto všechny sbírkové předměty z Volšov přestěhovány.

Souběžně s umístěním předmětů do nových depozitářů se zpracovávají nové lokační seznamy a dle možnosti se pořizuje jejich fotodokumentace. Dokumentační fotografie se také pořizují u všech nových přírůstků do sbírkového fondu. Ve všech depozitářích byla také v loňském roce provedena odborná deratizace.

Využili jsme několikaleté spolupráce s Vyšší uměleckoprůmyslovou školou v Písku (ak. mal. Blahout) a s restaurátorským (vedoucí pedagog, prof. K. Stretti, ak. mal., restaurátor). Vyšší uměleckoprůmyslová škola v Písku předala v roce 2014 celkem 5 zrestaurovaných křížů a jeden kostelní kruhový svícen. V ateliéru Akademie výtvarných umění v Praze byly v roce 2014 zrestaurovány 3 předměty (polychromovaná soška – držák na klobouky, dřevěná votivní deska a 1 portrétní obraz). S předáním těchto předmětů a uhrazením nákladů se počítá až počátkem roku 2015.

Celkové náklady na restaurování v roce 2014 byly 48.000,- Kč.

5. KNIHOVNA

Muzejní knihovna je dle zák. 257/2001Sb., zapsaná pod evidenčním číslem 5800/2004 jako knihovna Muzea Šumavy Sušice, základní knihovna se specializovaným knihovním fondem. Knihovna poskytuje presenční služby veřejnosti. Kromě odborné literatury obsahuje i regionální fond a fond starých tisků. Knihovna také odebírá pravidelně 19 titulů regionálních a odborných periodik. Knihovna je vybavena knihovním systémem Clavius. Do února roku 2014 měla knihovna jednoho odborného pracovníka. Vzhledem k personálním změnám převzal správu knihovny muzea od března roku 2014 historik a archivář PhDr. Jan Lhoták.

V Sušici je umístěna studijní knihovna společenskovědní a v Kašperských Horách je umístěna knihovna přírodovědná. Od roku 2009 se v Kašperských Horách buduje specializovaná knihovna se sklářskou literaturou. Do nového klimatizovaného depozitáře v Kašperských Horách byla v minulých letech také přesunuta část sbírkové knihovny (staré tisky) z knihovny v Sušici a z depozitáře ve Volšovech.

Knihovna měla v roce 2014 celkem 33 zaregistrovaných uživatelů a zapůjčeno mimo muzeum bylo celkem 56 titulů. Absenčně bylo zapůjčeno celkem 28 titulů. Půjčují se především publikace regionální a místní provenience a regionální tiskoviny.

K 31.12.2014 studijní knihovna obsahovala celkem 21.129 inventárních čísel. V roce 2014 bylo v knihovně zaevidováno 143 nových přírůstkových čísel (včetně svázaných ročníků odborných časopisů). Výdaje na knižní fond činily v roce 2014 6.048,- Kč.

Knihovna muzea odebírá tato periodika:

1. Art + Antiques
2. Časopis Národního muzea
3. Český časopis historický
4. Dějiny a současnost
5. Historický obzor
6. Klatovský deník
7. Muzejní a vlastivědná práce
8. Ochrana přírody
9. Památky archeologické
10. Rodopisná revue
11. Rozhled
12. Sušické noviny
13. Týdeník Klatovska
14. Umění
15. Věstník AMG
16. Vítaný host
17. Zprávy památkové péče
18. Zprávy České botanické společnosti
19. Živa

Přehled regionálních periodik v knihovna muzea

Posel ze Sušice	1879 – 1893
Svatobor	1894 – 1915
Sušické listy	1918 – 1940
Sušický sirkař	1945; 1951 – 1962

Šumavský hraničář	1947
Hraničář	1969; 1973 – 1980; 1982 – 10. 9. 1993
Sušické noviny	1950 – 1954; 1990 – současnost
Sušické střípky	1994
Šumavan	1868 – 1886; 1890; 1893 – 1908; 1910 – 1914; 1918 – 1930; 1932 – 1939; 1941; 1991 – 1993
Nové Klatovsko	1960 – 1989; 2009 – 2010
Týdeník Klatovska	1992 – současnost
Klatovský deník	duben 1993 – současnost
Pravda; Nová pravda; Deník Nová Pravda; Plzeňský deník	1946; 1959 – březen 1993
Jihočeská Pravda; Deník Jihočeská Pravda	1967 – 1992
Minulostí Západočeského kraje	1962 – 2011

6. STÁLÉ EXPOZICE A VÝSTAVY

♦ Muzeum Šumavy Sušice

Původní Městské muzeum v Sušici patří k nejstarším muzeím v Čechách. Bylo založeno již v roce 1880 a stalo se prvním muzeem v jihozápadních Čechách. Tehdy bylo v Českých zemích jen 26 muzeí. Nejbližší muzea byla v Českých Budějovicích (1877) a v Plzni (1878). Zakladatelem sušického muzea byl místní učitel Josef Holík. Díky podpoře starosty Seitze a místní spořitelny se ve 30. letech podařilo prosadit záměr, aby muzeum získalo pro své účely budovu bývalého děkanství – tzv. Voprchovský dům na náměstí, původně měšťanský pozdně gotický dům, přestavěný renesančně v době kolem roku 1600. Úpravy historického domu bývalého děkanství pro muzeum provedl citlivě za přísného respektování zásad památkové péče v letech 1932 – 1935 místní stavitel Karel Houra. Historická budova slouží muzeu dodnes.

Úvodní část **stálé expozice** sušického muzea předkládá ukázky z archeologických nálezů pravěkého i středověkého původu. Mezi nejzajímavější předměty patří památky z pravěkého hradiště na Sedle, které bylo obýváno Kelty i Slované nebo nálezy ze slovanského pohřebiště pod Svatoborem z 11. století. Kulturní úroveň města před bitvou na Bílé hoře ilustrují pozdně gotické plastiky (například Klečící Madona z Čimic od Monogramisty IP, Pieta Mistra Oplakávání ze Zvíkova a sušický cínový poklad. Další část stálé expozice je věnován barokní době, sušickému klášteru kapucínů a jeho knihovně. Prostor celé další místnosti zaujímá expozice šumavského sklářství, která představuje unikátní sbírku věnovanou v roce 2005 muzeu panem Brunem Schreiberem. Poslední místnost je zařízená ve stylu dobového měšťanského interiéru z poloviny 19. století a přibližuje dobu národního obrození na Sušicku. Velká část přízemí muzejní budovy je věnována fenoménu sušického sirkařství, kde jsou kromě sirkařských strojů a náradí různé druhy nejstarších zapalovačů, zápalek a zápalkových nálepek. Jedním z nejvýznamnějších magnetů muzea se v posledních letech stal Sušický mechanický betlém, jeden z největších mechanických betlémů v ČR, společné dílo místních řezbářů Karla Tittla a Pavla Svobody z roku 2004. Betlém, který je majetkem Města Sušice a do muzea je jen zapůjčen jako dlouhodobá zápůjčka na základě smlouvy, je přístupný celoročně. V roce 2014 bylo 10. výročí otevření betlému a bohužel v tomto roce zemřel po dlouhé nemoci jeden z autorů betlému - Pavel Svoboda. Zároveň bylo nutno provést důkladnou opravu

celého mechanismu, protože od července byl betlém zcela mimo provoz. Město Sušice vyhledalo vhodné mechaniky, kteří po několika měsících betlém opravili a zcela předělali elektroinstalaci. Nové slavnostní znovuvvedení do provozu proběhlo 10.prosince 2014.

V přízemí byla koncem roku otevřena také nová malá expozice věnovaná historii někdejší druhé továrny na výrobu sirek, později přeměněné na výrobu obalového materiálu – PAP (GIO'STYLE PAP a.s., DOPLA PAP a.s.). S její definitivní úpravou se počítá v roce 2015.

Zakladatel sušického sírkařství Vojtěch Scheinost se v roce 1865 osamostatnil, koupil objekty bývalé hospody "V ráji" na úpatí Svatoboru a založil zde vlastní výrobu zápalek, tzv. Hořejší továrnu. Druhá sušická sírkařna prosperovala celkem slušně. Scheinost se orientoval především na domácí trh, ale část produkce byla určena i na vývoz. Když 10. března 1894 Vojtěch Scheinost zemřel, vedli výrobu dál jeho synové Ferdinand a František. Roku 1903 se i tato sírkařna s celou řadou dalších stala členem akciové společnosti SOLO. První světovou válku i nové společenské a politické poměry po roce 1918 přežily obě sušické sírkařny celkem bez větších problémů. Potíže přinesla až nová zápalková daň v roce 1931 a zejména celosvětová hospodářská krize. V pátek 11. března 1932 se v sušické Hořejší továrně vyráběly sirky naposledy a o den později byla výroba úplně zastavena. Vedení společnosti SOLO se však snažilo najít pro stávající tovární objekt novou výrobní náplň. Investovali značné prostředky do adaptace budov a do nových strojů a v srpnu roku 1933 byla v bývalé Scheinostově sírkařně, pozdějším PAPu, zahájena zcela nová výroba papírových impregnovaných nádobek SOLOKUP a průhledných obalů a nádobek FADUTUB z acetylové celulózy. Inspiraci našli u vídeňské firmy LÖWIT & Co., kde se vyráběly papírové obaly pro nejrůznější použití a z Vídně byly také dovezeny první stroje pro výrobu papírových kelímků. Provoz této nové továrny zahajovalo 5. srpna 1933 pouhých deset zaměstnanců. Vyráběli kelímky na marmeládu, misky pro aspiky a kulaté krabice. Závod dostal nové označení „PAP“, odvozené od papíru a papírenské výroby.

K novým obalům nebyla v prodejnách důvěra, protože do té doby se potraviny balily výlučně do obalů skleněných, plechových, případně do dřevěných bedýnek. Sušičtí výrobci však dokázali přesvědčit konzervativní domácí obchodníky i spotřebitele o praktičnosti a účelnosti těchto jednorázových obalů a o širokých možnostech jejich využití v potravinářském, chemickém, kosmetickém i farmaceutickém průmyslu. Poptávka po nových moderních obalech byla záhy tak velká, že bylo nutno velice brzy pořídit nové stroje a výrobu rozšířit. V roce 1938 zde bylo zaměstnáno již přes 400 osob.

Do roku 1939 byl závod PAP součástí podniku SOLO. Během druhé světové války jej řídil Spolek pro chemickou a hutní výrobu. Po válce byl znárodněný podnik byl začleněn do národního podniku Jihočeské papírny. Krátce byl samostatným podnikem a od roku 1958 se stal jedním ze závodů Západočeských papíren Plzeň. Podnik se zmodernizoval, rozšířil o nové provozy, v roce 1957 byl postaven první poloautomat na dohotovování kelímků a v roce 1969 byla uvedena do provozu nová linka Bellaplast na výrobu obalů z plastických hmot.

Roku 1977 byl uveden do provozu tříbarevný tiskařský stroj Kolora 1 s denním výkonem až 99 000 kelímků. V roce 1983 byla instalována linka na výrobu polystyrénových kelímků a roku 1983 se rozběhl nový parafínovací stroj SAPER na konečnou úpravu kelímků z kelímkového kartonu. Novodobá historie podniku se začíná psát vznikem akciové společnosti PAP Sušice, která byla založena Fondem národního majetku České republiky k 1. dubnu 1992. S rozšiřujícím se sortimentem výrobků z PAPu přibýlo i nových zákazníků nejen v tuzemském, ale i na zahraničním trhu. 9. května 1995 byla založena dceřiná společnost v jižní části Polska pod obchodním názvem PAP-POL. Vstupem společnosti GIO'STYLE Monouso S.p.A., jako majoritního vlastníka, se stal

PAP Sušice v roce 1999 součástí silné finanční nadnárodní skupiny Laura G. A název podniku se změnil na GIO'STYLE PAP a.s. V červnu 2006 došlo ke změně názvu společnosti z názvu GIO'STYLE PAP a.s. na nový název DOPLA PAP a.s. Továrna je dnes vybavena nejmodernější technologií na výrobu potravinářských obalů z plastů a papíru. Zásobuje svými plastovými a papírovými výrobky velkou část tuzemského trhu. Mezi významné odběratele patří renomované firmy jako jsou Danone, Setuza, Coca-Cola, Pepsi Cola, Jihočeské mlékárny a další. Společnost dodává výrobky také pro zahraniční zákazníky, zejména v Polsku, na Slovensku, Ukrajině, Rusku, SRN, Anglii, Bulharsku, Rakousku, Maďarsku atd.

V Sušici je umístěno ředitelství muzejního komplexu Muzea Šumavy včetně účtárny. Dále je zde soustředěna muzejní knihovna, historické pracoviště a oddělení muzejní dokumentace. Zpracovávají se zde například sbírky písemností a fotografií. Má zde dílnu technik - údržbář muzea. Muzeum je otevřeno celoročně s technickou přestávkou v listopadu a v dubnu. Pokud to však provozní podmínky umožňují, pak i v této době vycházíme vstříc případným skupinovým návštěvám a prohlídku muzea jim umožníme.

V roce 2014 došlo k úpravě vstupného. Plné vstupné do sušického muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy a poplatek za povolení k fotografování.

♦ Muzeum Šumavy a Galerie Kašperské Hory

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy dva objekty, jejichž hlavní předností je poloha v centru města. Muzeum v Kašperských Horách je oproti sušickému poměrně mladší. Vzniklo teprve v roce 1924 v rámci příprav města na oslavy jeho 600.výročí. **V roce 2014 si tedy připomnělo 90. výročí svého založení.** První své umístění našlo v prostorách bývalé odborné školy pro zpracování dřeva. Už ve svých začátcích mělo štěstí na pozoruhodné osobnosti, které přínosně zasahovaly do jeho osudů. Od samotného počátku své existence vyvíjelo intenzivní sbírkotvornou činnost v oblasti střední Šumavy a tak často překračovalo úzký rámec města a jeho nejbližšího okolí. Zakladatelem muzea byl ředitel měšťanské školy Rudolf Nowak. Během několika prvních let existence muzea shromáždil přes tři tisíce sbírkových předmětů, prováděl památkářskou dokumentaci v městě i jeho okolí, pro muzejní expozici zhotovil řadu nákresů a plánků i čtyři metry dlouhý model hradu Kašperku. Ve sbírkách jsou dodnes uchovávány Nowakovy akvarely i oleje s motivy z Kašperských Hor a okolí.

Dalším vynikajícím pracovníkem a pokračovatelem Nowakovým byl profesor kašperskohorské německé reálky Hans Kollibabe, známý svými četnými vlastivědnými články, organizováním společenského a hudebního života, kronikářskou prací a především svou činností sběratele lidové slovesnosti, zejména pohádek, pověstí i historek ze střední Šumavy, které vydával také knižně. Za jeho působení muzeum získalo celou řadu cenných přírůstků zejména z oblasti lidové kultury, sbírky byly nově roztříděny a uspořádány. Díky profesorovi Kollibabemu muzeum rovněž pečovalo o poměrně rozsáhlý městský archiv. Jako zcela výjimečnou aktivitu v předválečných letech je třeba u kašperskohorského muzea hodnotit úsilí o realizaci vědecké výzkumné činnosti v terénu. Ve třicátých letech toto malé vlastivědné muzeum organizovalo a z vlastních prostředků i veřejných sbírek financovalo archeologický průzkum keltských hradů na Sedle u Albrechtic a na Obřím hradu u Popelné, který prováděla badatelka Dr. Kamila Streitová z Ústavu prehistorie Německé univerzity v Praze.

Bezprostředně po roce 1945 mělo muzeum opět štěstí v osobě učitele Emanuela

Boušky, který muzeum úspěšně spravoval a vedl až do konce 60.let. Bouška nejen, že přes několikeré náročné stěhování sbírek uhájil existenci muzea, ale v nebyvalém rozsahu sbírky vlastními sběry významně obohatil. Z vylidněných a devastovaných příhraničních území Šumavy se mu dařilo zachraňovat ohrožené kulturní a přírodní památky. Významnými a početnými zisky obohatil zejména sbírky skla, řemesel, zemědělství, starého a lidového umění, založil ojedinělou sbírku obrazů a grafiky se šumavskými náměty. Už při tvorbě expozic v dnešní budově č.p.140 na náměstí v letech 1953 – 1954 se uplatňovala koncepce muzea nejen městského, ale především regionálního muzea pro Šumavu. Dospělo se tak k rozhodnutí budovat i ta oddělení, pro které muzeum dosud nemělo materiál. Vytvářely se nové sbírky zejména z oborů přírodních věd – mineralogie, geologie, botaniky ale i zoologie, k čemuž se podařilo získat spolupráci předních odborníků.

Charakteristickým rysem muzea v Kašperských Horách se od 50. let stal také zájem o výtvarné umění, který se projevil nejen budováním sbírky grafiky a obrazů se šumavskými náměty, pořádáním pravidelných výstav výtvarného umění, ale i konkrétní spoluprací s výtvarníky. Příkladem tu může být působení akademického malíře Aloise Moravce, který podle námětů muzea vytvořil v padesátých a šedesátých letech jedinečný soubor šumavských kreseb a olejů, které mají dnes rovněž význam dokumentární. Snad nejcenějším souborem děl inspirovaných Šumavou, které dříve získalo muzeum v Kašperských Horách, jsou kresby, akvarely a barevné dřevoryty všestranného umělce Josefa Váchala včetně jeho unikátní grafické knihy Šumava umírající a romantická. Díky svému obdivuhodnému rozhledu dovedl Bouška dobře a s efektem využívat odbornou pomoc z centrálních vědeckých institucí a to nejen pro oblast přírodních ale i společenských věd. Úloha kašperskohorského muzea jako regionálního ústavu pro Šumavu byla posílena zejména vznikem Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 1963. Muzeum už tenkrát neslo název „Šumavské muzeum“ a získávalo své návštěvníky zejména ze stále rostoucích řad turistů.

Současná stálá expozice muzea v Kašperských Horách byla otevřena po rozsáhlé stavební adaptaci muzejní budovy v roce 1980. Zaujímá prakticky obě patra muzejní budovy. První patro je vyhrazeno přírodě Šumavy a druhé zaujímá historická expozice s názvem Život a práce lidí. Expozice Příroda Šumavy je zaměřena na názorné a přehledné zachycení jednotlivých životních prostředí – biotopů. Naznačují to ostatně názvy jednotlivých oddílů: Život v Šumavském lese, Příroda šumavských sídlišť a jejich okolí, Život v prostředí šumavských vod, Příroda šumavské otevřené krajiny. Na několika místech expozice přibližuje problematiku ochrany šumavské přírody a informuje o významu Národního parku a Chráněné krajinné oblasti. Nutno ovšem poznamenat, že tato expozice je již morálně i odborně zavádějící a je obtížné poskytovat návštěvníkům relevantní informace, které by mohly jednak lépe zaujmout a lépe reflektovat současný stav.

Historická expozice ve 2. patře byla uspořádána do několika tematických celků: Osídlení a bydlení, Zemědělství, dřevařství, domácí výroba, lidová kultura, Sklářství, Těžba zlata a Kašperské Hory. Expozici doplňují výtvarná díla inspirovaná krajinou a přírodou Šumavy (Váchal, Nejedlý, Moravec, Krejsa, Beneš, Houšť). Mezi nejzajímavější exponáty zde například patří ukázky výroby tzv. dřevěného drátu a dřeváků, dřevěné úly v podobě venkovských domů, dřevěné hračky, historický a lidový malovaný nábytek, předměty lidového i vysokého umění, podmalby na skle, betlémy, devocionálie, lidové hudební nástroje, umrlčí prkna, památky na život světáků – cirkusáků. Zasloužená pozornost je věnována minulosti šumavského sklářství s důrazem na slavné secesní vázy firmy Lötz z Klášterského Mlýna u Rejštejna. Mezi zvláštnosti zde patří také ojedinělá sbírka lahvíček na šňupací tabák. V expozici Šumavská těžba zlata a

Kašperské Hory návštěvníka zaujmou modely rýžování, dolování a zpracování zlata i archeologické nálezy. Mezi památkami starého umění vynikají díla pozdně gotického řezbářství, zejména díla anonymního tvůrce, zvaného Mistr Oplakávání ze Zvíkova, jejichž vznik umožnila prosperita Kašperských Hor pramenící na počátku 16. století z postavení horního města a střediska obchodu s Bavorskem.

Ve stálé expozici kašperskohorského muzea se v roce 2014 prováděly jen drobné změny související se zápůjčkou několika exponátů na výstavu Obrazy krásy a spásy v ZČM v Plzni. Vzhledem k tomu, že výstavu s touto tematikou realizovalo v roce 2014 i Muzeum Šumavy, byly tyto úpravy ponechány i v tomto roce.

Na objekt muzea navazuje i objekt tzv. Galerie, která prošla v letech 2009 – 2011 celkovou rekonstrukcí. V rekonstruovaném objektu je nadále v přízemí výstavní prostor pro krátkodobé výstavy a v patře se do budoucna uvažuje s instalací nové stálé expozice věnované historii šumavského sklářství. Rekonstrukce již řešila sjednocení vstupu i budoucí propojení obou objektů. Této situace jsme tedy využili a sjednotili jsme vstup do celého areálu muzea. Bývalou vstupní halu s pokladnou v budově muzea jsme využili jako nový výstavní prostor a sjednotili jsme také vstupné do celého muzea. Plné vstupné do kašperskohorského muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy a poplatek za povolení k fotografování. Muzeum je otevřeno od 1.května do 31. října, ale po předchozí dohodě umožňujeme návštěvu i mimo tyto měsíce, zejména v době vánočních a jarních prázdnin.

♦Muzeum Šumavy Železná Ruda

Železnorudské muzeum bylo založeno z iniciativy regionálního spisovatele, básníka, sběratele šumavského folklóru a zámožného obchodníka Aloies Hilgarta v roce 1936. Původně se jmenovalo Královácké vlastenecké muzeum v Městě Železná Ruda - Muzeum královského hvozdu - Künisches Heimatmuseum. Těžištěm **stálé expozice** je v Železné Rudě rodinná sbírka sklářského rodu Abele zahrnující především sklo, nábytek, rodinné portréty a také obrazy Ernestiny Jelínkové (narozené 1884, neteře spisovatele Karla Klostermanna). Rodinná sbírka byla uložena ve vile, kterou v roce 1887 postavil v Železné Rudě Krištof Abele a ve které se železnorudské muzeum dodnes nachází. Slavný sklářský rod Abele připomínají nejen historické portréty, rodinný historický nábytek, slavná rozměrná zrcadla, ale i kdysi velice ceněné obrazy na skle se zrcadlovým pozadím od malíře Vincence Jankeho z počátku 19.století. Pozornost zaslouží i expozice věnovaná šumavskému železářství a hamernictví, které významně spoluvytvářelo dějiny Železné Rudy.

V objektu muzea byl po uzavření nové smlouvy s Městem Železná Ruda v roce 2006 bývalý služební byt upraven na výstavní prostor, který se používá pro pořádání krátkodobých výstav. Výstavní činnost se zde slibně rozběhla - o výstavy je zde zájem, i když z hlediska vzdálenosti je pro nás jejich instalace poněkud komplikovanější.

V roce 2008 byl nově upraven a zpřístupněn jeden z půdních depozitářů s nevelkou, ale zajímavou sbírkou předmětů, které na svých cestách nashromáždil fregatní kapitán Rudolf Abele, poslední majitel vily, kterou v roce 1946 "věnoval" Československému státu. Otevřením a zpřístupněním jednoho depozitáře v Železné Rudě byla výstavní plocha rozšířena o 20 m².

Po přemístění městského informačního centra do jiného objektu získalo muzeum další prostory, které využilo především jako pokladnu a prodejnu. Vzhledem k tomu, že expozice tohoto muzea, i když je malá, tak je umístěna ve dvou patrech a je poměrně členitá, je objekt vybaven kamerovým systémem.

I nadále platí Muzeum Šumavy Městu Železná Ruda (vlastník objektu) pouze

symbolický nájem 1,- Kč ročně a hradí si veškeré provozní náklady.

Muzeum je otevřeno celoročně a plné vstupné 40,- Kč, snížené vstupné je 20,- Kč, děti do 3 let a místní školy mají vstup do muzea zdarma. I zde byla zaveden poplatek za povolení fotografování.

Muzeum Šumavy má ve všech svých pobočkách celkem 2 966 m² výstavní plochy, z toho 819m² pro krátkodobé výstavy a 864 m² má bezbariérový přístup. V porovnání s rokem 2012 všechna tato čísla narostla o 191m² nové výstavní a zároveň plně bezbariérové plochy ve zrekonstruovaném objektu v areálu sušického muzea. V roce 2013 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 21 výstav. Z toho 18 v muzeu a 3 mimo muzeum. Osm výstav přecházelo z roku 2013. V případě Březníku má tato výstava spíše charakter stálé expozice.

Muzeum také zapůjčuje sbírkové předměty jiným muzeím, případně si od jiných muzeí vypůjčuje exponáty na své výstavy. Celkem tak bylo v roce 2014 zapůjčeno jiným muzeím 493 předmětů (včetně dlouhodobých zápůjček) a vypůjčeno 626 předmětů (také včetně dlouhodobých výpůjček). Mezi významné zápůjčky roku 2014 patřilo především zapůjčení 11 plastik na výstavu Obrazy krásy a spásy / Gotika v jihovýchodních Čechách v Praze Západočeské galerii v Plzni a následně 8 těchto plastik byla zapůjčeno na reprízu výstavy v Národní galerii v Praze. Větší soubory předmětů jsou zapůjčeny dlouhodobě do muzea Františka Pravdy v hrádku u Sušice, do Muzea řemesel v Nezdicích na Šumavě a Židovského muzea v Praze. Mezi významné dlouhodobé zápůjčky patří také soubor 178 exponátů zapůjčených NP a CHKO Šumava. Mezi nejrozsáhlejší zápůjčky patřil soubor ikon z Husitského muzea v Táboře a ze ZČM v Plzni. Mezi nejcennější patřily plastiky na výstavu Gotika v krajích Otavy a Úhlavy. Menší dlouhodobé výpůjčky exponátů určených především pro doplnění stálých expozic Muzea Šumavy pocházejí z muzeí ve Strakonici, Domažlicích, Jablonci nad Nisou, UMPRUM a Národního památkového úřadu.

Celková návštěvnost stálých expozic, výstav a ostatních akcí muzea v roce 2014 byla 37.581 osob. V průběhu roku měly všechny pobočky muzea dva dny s bezplatným vstupem (Mezinárodní den muzeí v květnu a Den krajů - státní svátek 28.10.), sušické muzeum kromě toho umožnilo již tradičně bezplatný vstup ke Dni seniorů v září. V rámci těchto volných dnů navštívilo stálé expozice muzea celkem 1.874 osob.

PŘEHLED VÝSTAV

Vedle stálých expozic pořádá muzeum každoročně řadu výstav ve vlastních prostorách i v jiných institucích. **Výstavní strategie Muzea Šumavy** byla dosud koncipována s ohledem na výstavní prostory tak, že v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách se každoročně realizovala jedna až dvě tzv. velké dlouhodobé výstavy vycházející převážně z vlastních sbírek. Sušice měla výstavní program založený na střídání menších výstav v kratších intervalech. Nové prostory v Železném Rudě zatím slouží krátkodobým výstavám jak z vlastních sbírek, tak i výstavám regionálních výtvarníků. Od roku 2013 se situace změnila a také v Sušici je možné po rekonstrukci areálu bývalé strážnice pořádat větší výstavy. Původní dva malé výstavní sály byly zrušeny a nahradil je jeden velký multifunkční sál v patře a dva malé sály v přízemí. **Vzhledem k tomu, že muzeum nemá vlastního výtvarníka, realizuje instalaci výstav převážně vlastními silami (koncepce, výběr exponátů, instalace, výtvarné práce, texty, popisky, návrhy plakátů atd.)**

♦ MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE ♦

OD ADVENTU DO TŘÍ KRÁLŮ

Jednalo se o zcela první výstavu betlémů výhradně ze sbírek muzea v sušickém muzeu. Výstavu doplnily předměty a texty mapující jednotlivé lidové tradice a zvyky.

Koncepce a výběr exponátů: Mgr. Zdeňka Řezníčková.

6.12.2013 – 28.2.2014

JOSEF ČERNÝ - OBRAZY

Josef Černý je původním povoláním jemný mechanik, získal však i výtvarné vzdělání - u F. Jelínka, V. Havlice a v letech 1978 až 1981 na Výtvarné škole pod vedením L. Topinky. Od roku 1989 je členem Sdružení výtvarných umělců, přes rozmanitost tvorby je především krajinář a to se zaměřením na Šumavu a Pošumaví. V jeho tvorbě převažují kresby, akvarely, oleje a kombinovaná technika.

6.12.2013 – 28.3.2014

VÝSTAVA VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ FRANTIŠKA STUPKY V SUŠICI

Již tradiční výstava dětských výtvarných prací pořádaná na základě dlouhodobé spolupráce muzea s místními školami. V případě ZUŠ Sušice se tyto výstavy pořádají pravidelně od roku 1994 (s výjimkou dvou roků) a jednalo se tedy již o 19 výstavu této školy v muzeu.

5.5. – 19.6.2014

KOUZELNÝ SVĚT PANENEK

Panenky ze soukromé sbírky paní Eriky Holubové. Několik desítek panenek světoznámých značek, oblečených do kostýmů princezny se zlatou hvězdou, ledové královny, madame Pompadour, Cruely ze 101 dalmatinů, ale i třeba Elvise Presleyho nebo Rumburaka, bylo připraveno pro návštěvníky této výstavy. Tuto unikátní sbírku přivezla do Sušice paní Erika Holubová, která téměř všechny oblečky pro panenky navrhla a také sama vyrobila.

Erika Holubová pochází z Hrádku u Sušice, ale dnes žije v Praze. Od raného mládí se zajímala o všechny tvořivé činnosti, hlavně klasické rukodělné činnosti jako háčkování, pletení nebo šití. Už jako malá na panenky spíše tvořila, než si s nimi hrála. Šití pro panenky se pro ní nakonec stalo víc, než jen krátkodobou zábavou - navrhování a tvorba oblečení je dnes její velký koníček. Nezůstalo však jen u šatů, paní Erika tvoří doplňky jako jsou šperky, kabelky, parfémy, laky na nehty, občas boty a poslední dobou se pustila i do výroby nábytku – z lepenky, ze dřeva, z balzy... Nejvíce ji ale zasáhlo vyrábění miniaturního jídla, především sladkostí.

Na výstavě bylo k vidění několik plně zařízených pokojíčků a scének - letní s bazénem, vánoční, velikonoční, moderní holky na nákupech, jazzový bar, svatební, plesová a pohádková. Velký prostor v samostatné vitríně dostala mořská panna a nechyběla ani scéna s vnoučaty. Mezi nejkrásnější patřila vybavená cukrárna se spoustou dortů, zákusků, bonboniér, čokolád, pultem s různými druhy zmrzlin a vitrínou s chlebičky. Také cukrárna byla téměř kompletně dílo paní Holubové. Sama jí vyrobila ze dřeva a kromě skleněných nebo umělohmotných věcí ji sama vybavila dorty, zákusky a papírovými miniaturami.

Součástí výstavy byl i hrací koutek a malý módní salon, kde se malé parádivé slečny mohly obléknout do replik kostýmů vystavených na panenkách, učesat a nalíčit se.

26.6. – 28.8.2014

PUTOVNÍ VÝSTAVA PROJEKTŮ PODPOŘENÝCH Z EVROPSKÉ UNIE

Putovní výstava projektů ROP Jihozápad, kterou pořádal Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Na celkem deseti oboustranných panelech se návštěvníci mohli seznámit s projekty z Jihočeského a Plzeňského kraje, které byly úspěšně realizované díky dotacím z Evropské unie prostřednictvím Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Jihozápad (ROP Jihozápad). Veřejnost se tak bude mohla seznámit například s vybudováním domova poklidného stáří Vejpřnice, s přestupním autobusovým - železničním terminálem Konstantinovy Lázně, vybudováním silnice III. třídy v úseku Oselce – Chanovice, dále s revitalizací objektů Synagogy a Ateliéru Egona Schieleho v Českém Krumlově, rekonstrukcí českobudějovické letní plovárny, s modernizací železničních vozidel pro Jihočeský kraj a dalšími projekty. **Mezi představenými úspěšnými projekty byl i projekt Muzeum Šumavy Sušice – přístavba, nástavba a stavební úpravy, který zároveň v roce 2014 získal nominaci následně i cenu Stavba roku Plzeňského kraje v kategorii „Rekonstrukce“.**

Sušice byla pátým místem v rámci Plzeňského a Jihočeského kraje, kde byla výstava k vidění.

16.5. - 30.5. 2014

MILENA TĚHNÍKOVÁ – KRAJINA A ZÁTIŠÍ

Výstava obrazů. Milena Těhníková se narodila v roce 1942 v Plzni. Absolvovala Výtvarnou školu v Praze na Hollarově náměstí. Zabývá se výhradně olejomalbou. Nejčastějším tématem jejích obrazů jsou zátiší a krajiny. Často se inspiroje šumavskou krajinou, k níž má velmi blízko, neboť velkou část roku tráví právě na Šumavě.

1.6. – 31.7.2014

SVĚTLA ČERNÍKOVÁ – MOJE ŠUMAVA

Výstava fotografií

1.8. – 30.9.2014 – neuskutečněná výstava, zrušená autorkou

ZPÁTKY DO POHÁDKY

Ojedinělá výstava kostýmů a rekvizit z českých hudebních pohádek z tvorby Československé a České televize z let 1969 – 2008. Na výstavě bylo představeno více než 50 kostýmů z 15 pohádek. Kostýmy byly doplněny filmovými kulisami a rekvizitami. Celkem bylo představeno 15 pohádek. Nejstarší kostýmy pocházely ze 60. a 70. let 20. st. z pohádek Popelka a Zlatovláska. Co se extravagance kostýmních návrhů týče – nejvýraznější šaty, klobouky a turbany pochází z pohádek Plaváček (ve které si zahrála řada v 80. letech populárních zpěváků a zpěvaček), Ať přiletí čáp, královno! a Kouzla králů (královny ohně a vody). Rukopis výtvarníka Stanislava Holého (Studio kamarád, Jů a Hele) nezapřely kostýmy z pohádky O chytrém Honzovi. K vidění byly také „nebeské“ kostýmy Pána Boha, Panny Marie a andělů z pohádky Anděl Páně, která se natáčela na nedalekém hradě Kašperku a na Mouřenci. Tahákem výstavy byly Krkonošské pohádky – jediný hraný večerníček, který získal ocenění za vůbec nejoblíbenější večerníček všech dob.

28.8. – 21.10.2014

JAN ČÍŽEK – MOTIVY ZE ŠUMAVY A POŠUMAVÍ

Výstava jihočeského krajináře Jana Čížka s názvem „Motivy ze Šumavy a Pošumaví“ představuje výběr z jeho díla. Muzeum Šumavy Sušice výstavu připravilo k malířovu významnému životnímu jubileu - Jan Čížek oslavil v letošním roce své osmdesáté narozeniny. Narodil se 15. 3. 1934 ve Vídni. V roce 1937 přesídlil do Lhoty

Střelskohoštické, kde jeho rodiče zakoupili zemědělskou usedlost čp. 46. Tam žije i tvoří dosud. Vystudoval reálné gymnázium ve Strakoniciích, dále studoval na ČVUT v Poděbradech. Studia zakončil jako elektrotechnický inženýr. Malířské nadání zdědil po své matce Růženě roz. Šolcové, která byla velmi zručná kreslířka a vzdělání získala na vídeňských školách. Svou uměleckou dráhu započal roku 1973, kdy se stal soukromým žákem akad. malíře Jiřího Rejžka, obor krajinář. Jan Čížek je od roku 2000 členem Unie výtvarných umělců ČR. Byl účastníkem všech malířských sympózií pořádaných Národním parkem Šumava. Rád se na Šumavu vrací, také má udělenou výjimku ke vstupu a může malovat i v nejprísněji chráněných částech.

1.10. – 31.10.2014

PAŠERÁCKOU STEZKOU

Výstava, která vycházela z historických faktů a osobních výpovědí dobových svědků a na základě příběhů pašování přiblížila život obyčejných lidí v chudém a opomíjeném pohraničním regionu Šumavy a Bavorského lesa. Ukázala namáhavou a nebezpečnou práci celních úředníků a byla originální výpovědí o historickém, kulturním a hospodářském vývoji tohoto regionu. Tematicky zabírala výstava období od starověku až po současnost. Návštěvníkům výstavy přinesla další informace o společné historii obyvatel tohoto regionu a jednoznačně přispěla k dalšímu obnovování tradičních vazeb, v minulosti násilně přerušovaných.

Výstava byla pořádána ve spolupráci s občanským sdružením Kultur-Verein „Über d' Grenz ze Zwieselu“ v rámci společného projektu a navázala na úspěšnou publikaci „Pašeráci a podloudníci na česko-německé hranici“, vydanou Kultur-Verein „Über d' Grenz“ v roce 2012. Výstava byla uspořádána v nejprve prostorách muzea ve Zwieselu a následně v Muzeu Šumavy v Sušici.

V rámci výstavy proběhla ve Zwiedelu jako doprovodná akce také výtvarná soutěž, do níž se zapojila sušická ZŠ Lerchova a při zahájení výstavy v Sušici byla předána ocenění autorům vítězných prací. Pro výstavu byl také vytištěn skládaný informační materiál a celá výstava včetně tiskových materiálů byla v českém a německém jazyce.

8.12.2014 – 15.2.2015

ARCH. MILOSLAV HRUBEC - OBRAZY

Miloslav Hrubec se narodil 19.11.1935 v Chomutově. V roce 1939 po obsazení České republiky se s rodiči přestěhoval do Blatné. Jeho otec byl četníkem a protože často měnil působiště, stěhovala se rodina postupně do Bělčic, Tochovic, Březnice a nakonec do Plzně. Gymnázium vystudoval v Příbrami a v letech 1953 – 1959 Vysokou školu architektury v Praze. Na základě umístěnky byl zaměstnán ve Stavoprojektu v Plzni. mezi jeho významné a známé realizace patří například úprava rozhledny na Poledníku, sídliště v Plzni Švrňanech, Dům kultury, náměstí v Přimdě atd. v Plzni Při vykonávání profese architekta se celý život věnoval i výtvarnému umění, malbě a sochařství.

2.12.2014 – 31.1.2015 (prodlouženo do 31.3.2015)

♦ MUZEUM ŠUMAVY KAŠPERSKÉ HORY ♦

IKONY

Výstava Muzea Šumavy k Roku sv. Cyrila a Metoděje konaná pod čestnou patronací českobudějovického biskupa Mons. Jiřího Paďoura a Apoštolského exarchy řeckokatolické církve v ČR biskupa Mons. Ladislava Hučka.

V roce 2013 uplynulo 1150 let od příchodu slovanské mise sv. Cyrila a Metoděje. K oslavám tohoto významného přispělo muzeum uspořádáním pozoruhodné umělecko-historické výstavy s názvem IKONY. Námět expozice vycházel z předpokladu, že svatí věrozvěstové vedle svých bohoslužebných knih ve slovanském jazyce k nám přinesli také první obrazy Krista, Bohorodičky a světců. Z historických zpráv i z cyrilometodějských legend je známo, že oba soluňští bratři byli ve své době horlivými zastánci uctívání ikon, výstava se tak stala vítanou příležitostí se blíže seznámit s ikonografií ikon, shlédnout pozoruhodné ukázky historických ikon z českých veřejných i soukromých sbírek a zároveň si připomenout rozvoj současného ikonopiseckého umění v naší vlasti. Cenné památky pro tuto expozici zapůjčila regionální muzea – zejména Husitské muzeum v Táboře a Západočeské muzeum v Plzni. Výstava IKONY byla pokračováním rozsáhlého cyklu expozic křesťanské ikonografie, který za tradiční autorské spolupráce vynikajícího odborníka – univerzitního profesora Jana Royta z FFUK v Praze probíhá v Muzeu Šumavy už od roku 1992.

Koncepce a výběr exponátů: PhDr. Vladimír Horpeniak.

29.6. 2013 – 31.6.2014.2014)

UMĚNÍ GOTIKY V KRAJÍCH OTAVY A ÚHLAVY

Výstava UMĚNÍ GOTIKY v krajích Otavy a Úhlavy v muzeu v Kašperských Horách byla v prostředí regionu zcela mimořádným kulturním projektem zajímavým především shromážděním nejceněnějších středověkých uměleckých památek z území jihozápadních Čech na jednom místě. Bezprostřední inspiraci našla tato sezónní expozice v rozsáhlém projektu Západočeské galerie v Plzni Obrazy krásy a spásy, Gotika v jihozápadních Čechách. Kromě vlastních exponátů Muzea Šumavy se na výstavě svými zápůjčkami podílely Národní galerie, Západočeské muzeum v Plzni, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, také regionální muzea v Klatovech, Strakonících a Českobudějovická diecéze.

Výstava věnovala pozornost dosud méně zpracovanému regionu jihozápadních Čech – oblasti Pošumaví a Šumavy, kterou vymezují Klatovsko, Horažďovicko, Kašperskohorsko a Sušicko. Působily zde zřetelné umělecké vlivy z blízkého Podunají, ale i přízeň, které se dostávalo výtvarnému umění především od domácích katolických objednavatelů zvláště v pohusitské době. Dominantním způsobem se v jihozápadních Čechách prosadil hospodářský a kulturní vliv rodu Švihovských z Rýzmburka, jednoho z nejdůležitějších panských rodů Českého království jagellonské doby, reprezentovaného Půtou Švihovským. Kromě šlechty tu vystupovali jako objednavatelé výtvarných děl také královská i poddanská města jako utrakvistické Klatovy, dále Horažďovice (náležející Švihovským), Sušice a horní město Kašperské Hory. V oblasti jižních a jihozápadních Čech působily dílny nejvýznamnějších sochařů počátku 16. století v Čechách – Mistra Oplakávání ze Žebráku a Mistra Oplakávání ze Zvíkova. Jejich díla patří mezi naprosté vrcholy pozdně gotické tvorby v českých zemích. Právě s Kašperskými je spojován největší počet děl Mistra zvíkovského Oplakávání. S největší pravděpodobností byl tento mistr k městu vázán významnými zakázkami a mohl zde mít po delší dobu i svou dílnu. Pro Kašperské Hory a jejich městský chrám vytvořil mimo jiné velkou oltářní archu (hlavní oltář), z níž se dochovaly dodnes centrální životní plastiky Madony, sv. Markéty a sv. Linharta. Ve výstavě byla vedle dalších prací tohoto mistra k vidění také například nově rekonstruovaná „malá“ kašperskohorská archa Panny Marie Ochránitelky jiného tvůrce se sochami Madony sv. Šebestiána a Kryštofa a osmi deskovými obrazy z konce 15. století. Z mohutného hradu pánů Švihovských – Rábí pocházejí údajně deskové obrazy s podobami sv. Kateřiny a Barbory, sv. Agáty a Anežky ze Žichovic a také jemně vypracovaná soška klečící Panny Marie z Čimic u Sušice od monogramisty IP. ve

výstavě byly k vidění také některé krajové mariánské gotické sochy, které časem nabyly významu zvláště uctívanych „milostných obrazů“ a přitahovaly po staletí do míst svého trvalého vystavení zájem četných poutníků. Platí to o Madonách ze Zbynic a Dobrše nebo o monumentální soše Panny Marie z Nezamyslic. Na výstavě bylo téměř pět desítek reprezentativních ukázek středověkého umění zejména z oblasti horního a středního Pootaví.

Výstava se zároveň konala u příležitosti 90.výročí založení muzea v Kašperských Horách a k připomínce půl tisíciletí od vzniku velké archy Mistra Oplakávání ze Zvíkova pro chrám v Kašperských Horách.

2.8.2014 – 31.10.2014 (prodlouženo do 31.10.2015)

♦GALERIE MUZEA ŠUMAVY V KAŠPERSKÝCH HORÁCH♦

OD JARA DO ZIMY

Výstava je již několikátou výstavou pořádanou ve spolupráci s Šumavskou renesancí o.s. Tradičně je společnou výstavou několika autorů, tentokrát devíti, z nichž pět je z bavorského Straubingu a čtyři z Plzeňského kraje. Na výstavě bylo představeno celkem 54 obrazů s nejrůznější tematikou.

Koncepce a výběr exponátů Iva Sedlářová, OS Šumavská renesance.

3.12.2013 – 28.2.2014

Z TOULEK PO ŠUMAVĚ

Velké a členité výstavní prostory umožnily souběžně s výše uvedenou výstavou vystavit i velkoformátové fotografie německé profesionální fotografky Hany Abel.

Koncepce a výběr exponátů Iva Sedlářová, OS Šumavská renesance.

3.12.2013 – 28.2.2014

SKLENĚNÉ ŠUMAVSKÉ DŽBÁNY A DŽBÁNKY

MALOVANÉ NA SKLE – VÁCLAV HRABÁNEK A JEHO POKRAČOVATELÉ

Komorní výstava prezentující významný dar paní Tamary Beranové do sbírek Muzea Šumavy a zároveň připomínka JUDr. Václava Hrabánka při příležitosti prezentace a předání unikátní publikace autorů Evy Janzetičové a Michaela Duruttyi MALOVANÝ SVĚT VÁCLAVA HRABÁNKA. Kniha je výsledkem dlouholeté, systematické práce a představuje celoživotní tvorbu insitního umělce JUDr. Václava Hrabánka, který se věnoval umění podmalby na skle.

28.12. 2013 – 28.2.2014

NETOPÝŘI

Výstava uspořádané ve spolupráci s Českou společností pro ochranu netopýrů na 14 panelech s fotografiemi předních českých zoologů představila většinu našich druhů netopýrů a přinesla základní informace o jejich životě, ochraně a metodách výzkumu. Kromě informací o způsobu života netopýrů či metodách jejich výzkumu, se výstava dotýkala také problematiky jejich ochrany, zejména z pohledu soužití netopýrů a lidí v budovách. Panely s fotografiemi doplnily ukázky literatury, výzkumných pomůcek či speciálních budek pro netopýry.

19.4.2014 – 31.10.2014

PŘÍRODA ŠUMAVY OBJEKTIVEM ZOOLOGA

Výstava několika desítek velkoformátových barevných fotografií Mgr. Ivana Lukeše – zoologa Muzea Šumavy.
19.4. – 31.10.2014

ŠUMAVSKÉ BETLÉMY

Pro adventní a vánoční dobu připravili pracovníci Muzea Šumavy v prostorách takzvané Galerie Muzea Šumavy v Kašperských Horách výstavu historických a soudobých betlémů ze střední Šumavy. Návštěvníci tak mohli obdivovat výtvoř legendárních betlemářů – řezbářů jako byli na konci 19. a počátku 20.století Prokop Mack, Wenzl Tutschku z Kašperských Hor, Alois Matschiner z Řetenic a další. Po delší době byl tak mimo jiné představen Tutschkuův betlém z kašperskohorské rodiny Hörnischovy z počátku 20.století se skupinami pastýřů, ale především daráků, kteří reprezentují snad všechny vrstvy obyvatelstva staré Šumavy.

Podobně cenným betlémem jsou takzvané Hofmeistrovy jesličky ze Sušice ze sedmdesátých let 19.století nebo podstatná část velmi vzácného původně kostelního betlému z roku 1859, připisovaného místnímu truhláři, řezbáři a muzikantovi Prokopu Mackovi. V prezentaci soudobých betlémů samozřejmě nechyběla díla Karla Tittla z Velhartic, Vladivoje Hracha, Josefa Růžičky či nedávno zesnulého Jaroslava Podzemského z Kašperských Hor.

Instalaci výstavy betlémů ze Šumavy působivě doplnila nápodoba šumavského lidového interiéru s ukázkami malovaného nábytku a podmaleb na skle a obrazy českých malířů 20.století, zachycující zimní krajinu jižních Čech a Šumavy.

5.12.2014 – 28.2.2015

♦MUZEUM ŠUMAVY ŽELEZNÁ RUDA♦

AKCE NEPTUN – ČERNÉ JEZERO

Výstava o tajné akci Neptun, kterou v roce 1964 připravila na Šumavě komunistická Státní bezpečnost (StB) byla připravena ve spolupráci s plzeňským publicistou Zdeňkem Roučkou. Vůbec poprvé jsou zde vystaveny fotografie a kopie supertajných dokumentů z přípravy a průběhu zinscenovaného nálezu beden s údajnými tajnými nacistickými dokumenty, ukrytými na dně Černého jezera. Cílem tehdejší mystifikace StB bylo mimo jiné diskreditovat západní Německo a prezentovat ho jako stát plný nacismu, v němž mají velký vliv nacističtí generálové.

V roce 1964 přišla StB s myšlenkou na senzační nález tajných dokumentů v Černém jezeře. Televize totiž tehdy připravovala natáčení pořadu o tajemných šumavských jezerech. StB toho využila a v červnu 1964 za mimořádného utajení potopila do Černého jezera čtyři bedny, opatřené náležitou patinou, jako by ležely 20 let pod vodou. O pár dní později potápěči před kamerami bedny objevili a následně vytáhli z vody. Nález vyvolal velký ohlas v Československu i v zahraničí. Bedny ve skutečnosti obsahovaly jen prázdné papíry. Byly bez otevření převezeny do Prahy, kde později ministerstvo vnitra podle předem připraveného scénáře oznámilo, že obsahují tajné nacistické dokumenty. Obsah "nálezu" představil v září na tiskové konferenci v Praze ministr vnitra Lubomír Štrougal. Jen několik dní předtím tajně přivezl zástupce sovětské KGB dokumenty ze sovětských archivů, prezentované pak jako jezerní nález.

Výstava v Železné Rudě ukazuje mimo jiné unikátní osmistránkovou zprávu z 5. května 1964 určenou Štrougalovi, která přesně popisuje přípravu a opatření chystané akce. Lidé si mohou prohlédnout doklady z obchodu, kde StB koupila lana na spuštění beden

do jezera, snímek agentů na člunu před potopením poslední bedny, nechybí ani tajná hlášení, desítky fotografií nebo například popis toho, jaký program připravila StB pro agenta KGB, který přivezl do Prahy dokumenty vydávané za nález. Výstavu doplňují dobové články i sestřih z televizního pořadu. Materiály se Z. Roučkovi podařilo získat v Archivu bezpečnostních složek.

Koncepce a výběr exponátů: Mgr. Zdeňka Řezníčková, Zdeněk Roučka.

červen 2013 – září 2014

ČELAKOVSKÝ, KRÁTKÝ, POSPÍCHAL – OBRAZY, KRESBY

Společná výstava tří autorů – Miloslava Čelakovského, Jindřicha Krátkého a Josefa Pospíchala.

2.12.2014 – 28.2.2015

♦VÝSTAVY POŘÁDANÉ NEBO SPOLUPOŘÁDANÉ MUZEEM V JINÝCH PROSTORÁCH♦

KAREL KLOSTERMANN A KAŠPERSKÉ HORY

(k 90.výročí úmrtí spisovatele)

Uspořádáno ve spolupráci v MĚKIS MĚKIS Kašperské Hory.

Koncepce, výběr exponátů PhDr. Vladimír Horpeniak.

Předsálí KINA Kašperské Hory, září – říjen 2013.

Výstavní síň v radnici v Kašperských Horách, prosinec 2013 – únor 2014.

EXPOZICE KARLA KLOSTERMANNA NA BŘEZNÍKU

Poměrně zachovalou stavbu bývalé myslivny, která stála při staré obchodné stezce téměř na zemské hranici uprostřed rozlehlých šumavských hvozdů, adaptoval v roce 2002 Národní park Šumava a upravil ji na informační středisko. Dne 24. května 2003 zde byla v podkroví myslivny otevřena expozice Karla Klostermanna - spisovatele Šumavy. Místo nebylo zvoleno náhodou, protože do Březníku - Pürstlinku a jeho okolí zasadil spisovatel Karel Klostermann svůj nejznámější román - Ze světa lesních samot. Veškeré exponáty jsou zapůjčené ze sbírek Muzea Šumavy a také instalaci prováděli zaměstnanci muzea sami.

Kromě uvedených výstav představuje Muzeum Šumavy vybrané kolekce předmětů na komorních "jednovitrinových" výstavách ve vstupní hale muzea a předsálí nového výstavního sálu „V hradbách“ v Sušici. V roce 2014 byly takto nainstalovány 2 minivýstavy na téma **Broušené sklo ze sbírek muzea** a **Řezbář Pavel Svoboda** (připraveno při příležitosti znovuzprovoznění sušického mechanického betlému a připomenutí památky jednoho z autorů, který zemřel v květnu roku 2014).

7. OPRAVY A UDRŽOVÁNÍ OBJEKTŮ

♦Muzeum Šumavy Sušice♦

V roce 2012 proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaných prostor muzea. Objekt bývalé strážnice v areálu muzea byl zastřešen, vznikl zde víceúčelový sál vybavený potřebným výstavním mobiliářem, projekční technikou a židlemi (kapacita pro

100 osob). Také přízemní prostory s malým lapidáriem lze využívat pro menší výstavy obrazů, fotografií atd. Dvůr muzea zůstal zachován v původní podobě, i když zde přibyl nový výrazný prvek - originální moderní propojovací objekt s atypickou prohnutou prosklenou stěnou mezi stávající expozicí a opraveným objektem. Reflexní sklo, které je zde použité, zrcadlí ostatní objekty na nádvoří, což umocňuje celkový dojem z vnitřního areálu muzea. Za tuto rekonstrukci a dostavbu historického objektu získalo muzeum nominaci v 11. ročníku soutěže **Stavba roku Plzeňského kraje 2013**. Na slavnostním vyhlášení soutěže 28. května 2014 v prostorách Měšťanské besedy v Plzni získalo muzeum hlavní cenu v kategorii rekonstrukce budov. Odborná sedmičlenná porota v čele s Ing. Arch. Miloslavem Michalcem ocenila citlivé začlenění nově pojatého objektu v hradební linii a způsob zastřešení valbovou střechou a vnitřní prostor nově vzniklého víceúčelového sálu, který působí díky pohledům na nezakryté lepené vazníky impozantně. Kromě citlivé rekonstrukce historického objektu ocenila porota zejména nečekané oživení areálu prvkem moderní architektury. Propojení rekonstruovaného objektu s původním domem muzea skleněným konkávním a konvexním modulem označila za moderní a odvážné. V reflexní ploše se zrcadlí okolní historická architektura, což prostoru nádvoří dodává barokní dynamiku. Předseda poroty Ing. Arch. Miloslav Michalec návrh a realizaci připodobnil k vídeňskému náměstí, kde skleněné stěny Haas-Hausu odráží gotickou katedrálu sv. Štěpána a dodal, že v případě Muzea Šumavy se podařilo výborně skloubit moderní prvky s historií a duchem místa. Rekonstrukce byla přihlášena i do Národní soutěže muzeí Gloria musaealis 2013 v kategorii Muzejní počin roku, kde však žádné ocenění nezískala. Jinak v roce 2014 probíhala v objektu běžná drobná údržba a opravy.

♦ Muzeum Šumavy Kašperské Hory ♦

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy tři objekty, u nichž bylo zřejmé již před několika lety, že je nutná jejich celková rekonstrukce. Záměrem bylo tuto rekonstrukci rozdělit tak, aby co nejméně narušila chod muzea. Proto byly práce rozděleny do tří etap. První etapa byla zahájena v roce 2006 a v jejím rámci byly zbourány nevyhovující staré depozitáře a další objekty ve dvorním traktu., na jejichž místě byl postaven nový moderní depozitář s kanceláři a studovnou. I. etapa rekonstrukce byla dokončena v prosinci roku 2008 a celkové náklady činily 15,86 mil. Kč. Celá akce byla financována z rozpočtu Plzeňského kraje. V letech 2009 – 2011 proběhla II. etapa rekonstrukce objektu čp. 141 (tzv. Galerie). V přízemí objektu je velká výstavní síň a v patře by měla výhledově vzniknout nová expozice šumavského sklářství. Náklady na druhou etapu rekonstrukce byly ve výši 18,47 mil. Kč a stejně, jako v případě I. etapy, i zde je celá akce financována z rozpočtu Plzeňského kraje. Rekonstrukce již řešila i budoucí propojení tohoto objektu se sousední budovou čp. 140 (současná stálá expozice), bezbariérové vstupy a umístění výtahu. Stálá expozice muzea byla zároveň upravena tak, aby se tyto průchody mohly již využívat. Této situace jsme využili k tomu, aby se reorganizoval návštěvnický provoz.

Využili jsme jednotného vstupu do celého areálu, kde byla umístěna nová pokladna a ostatní prostory byly rozděleny na tři samostatné okruhy – stálou expozici, výstavní prostory v budově čp. 140 (muzeum) a výstavní prostory v čp. 141 (galerie). Původní vstupní hala muzea (čp. 140) s pokladnou prošla úpravou (vyklizení, vymalování, osvětlení) a byla využita jako další výstavní prostor.

31.8.2013 nabylo platnosti stavební povolení na III. etapu rekonstrukce (hlavní muzeum se stálou expozicí). Dokončení rekonstrukce by bylo velice žádoucí z několika důvodů – venkovní vzhled objektu se stává svým způsobem ostudou kašperskohorského náměstí

a v některých místech začíná, kromě přízemí je celá expozice nedostupná imobilním návštěvníkům (navíc stávající schodiště je velice nepohodlné i pohyblivé návštěvníky – zejména starší a děti). A v neposlední řadě – pokud by se rekonstrukce nedokončila, ztratily by význam některé stavební úpravy provedené v rámci II.etapy rekonstrukce.

♦Muzeum Šumavy Železná Ruda♦

Před hlavní sezonou 2014 jsme již tradičně zajistili sami úklid vitrín a mytí skla a porcelánu ve vitrínách, opadávat fasáda, sociální zázemí pro návštěvníky je absolutně nevyhovující protože zde není uklízečka (stávající zaměstnanec zajišťuje pouze běžný úklid). Větší opravy a údržbu objektu zajišťuje vlastník objektu – Město Železná Ruda. Bohužel v roce 2014 opět odsunul plánovanou rekonstrukci topení.

♦Depozitář ve Volšovech♦

Zde se pouze několikrát během roku sekala tráva. Případné opravy a údržbu objektu zajišťuje vlastník objektu – Město Sušice. Vzhledem k tomu, že vlastník objektu schválil záměr prodeje tohoto objektu, bylo prioritou roku 2014 úplné vystěhování sbírek z tohoto depozitáře. Objekt jsme měli od města Sušice pronajatý dlouhodobě zcela bezplatně a jeho vystěhování jsme stejně po získání objektu bývalé praktické školy v Kašperských Horách plánovali.

♦Depozitář v Břežanech♦

Zde byly provedeny drobné práce - sekání trávy, opravy plotu, drobné opravy na střeše atd. Na jaře byla provedena v depozitáři deratizace.

♦Depozitář v bývalé praktické škole v Kašperských Horách♦

Zde byl instalován EZS (přenesený sem z bývalého depozitáře ve Volšovech). Na přilehlém pozemku se několikrát sekala tráva a na podzim byla provedena deratizace. Během léta pracovníci muzea postavili sami na dvoře krytý přístřešek na velké a neskladné předměty (žebříňáky, velké saně na svážení dřeva, velký mandl na mandlování zastudena).

Ve všech objektech proběhla také pravidelná revize hasicích přístrojů, EZS a EPS, výtahu (Sušice), elektrozařízení a hromosvodů a revize kotlen. Další běžná údržba se provádí v průběhu roku dle potřeby.

8. OSTATNÍ ČINNOST MUZEA

♦Odborná činnost♦

Muzeum Šumavy má dvě odborná pracoviště – historické v Sušici a v Kašperských Horách a přírodovědné v Kašperských Horách. Historické oddělení se m.j.věnuje studiu a zpracovávání témat z regionálních dějin. Svě místo má i výzkumná a dokumentační činnost v terénu. Odborní pracovníci muzea se kromě péče o část sbírek a jejich inventarizaci věnují přípravám výstav (scénáře, výběr exponátů, návrh výtvarného řešení výstavy a osobní účast na její instalaci), úpravám stálých expozic, přípravě podkladů k publikacím. Velký díl času se věnují odborní pracovníci zodpovídání odborných dotazů, odborným konzultacím, badatelům, studentům i dalším zájemcům o šumavskou vlastivědu (hlubší spolupráce se studenty přináší možnost získání jejich

regionálně zaměřených prací do muzejní knihovny).

Historické pracoviště se významně věnuje popularizaci poznatků regionální historie nejen přednáškovou a výkladovou činností, ale také prostřednictvím knižních publikací, sborníků a časopisů, novin, rovněž prostřednictvím médií jako jsou rozhlas, televize, internet. Osvědčila se spolupráce s regionálními nakladatelstvími. Odborní pracovníci se opět podíleli svými odbornými příspěvky a poskytnutím sbírek na některých významnějších vydavatelských projektech.

Muzeum nepravidelně vydává vlastivědný sborník (1x za dva roky) a díky personálnímu posílení odborných pracovníků se ustálila i redakční rada tohoto sborníku. K některým významnějším tématickým výstavám vycházejí podle finančních možností doprovodné, mnohostránkové ilustrované publikace. Pro veřejnost se příležitostně pořádají přednášky pozvaných specializovaných odborníků a tématické vlastivědné večery s prezentacemi nových vlastivědných knih a dokumentárních filmů o Šumavě. Odborní pracovníci se účastní odborných sympozií k regionální problematice, v některých případech přímo spolupracují na jejich organizaci. Muzeum Šumavy své aktivity rozvíjí také na základě spolupráce s řadou příbuzných (velkých i malých) zařízení doma i v zahraničí (Národní galerie, Národní muzeum či Pražský hrad). Tradiční je mnohaletá spolupráce se specializovanými odborníky, čelnými reprezentanty svých oborů (Jan Royt, Vít Vlnas, Duňa Panenková, Jan Mergl, Blanka Stehlíková, Vladimír Procházka, Jiří Fröhlich, atd.). Ze zahraničních pracovních kontaktů připomeňme jako dlouholeté spolupracovníky muzea ve St. Oswaldu, Zwieselu, Frauenau, Regenu či Neukirchen bei Hl. Blut.

♦ Činnost historického pracoviště v Sušici

PhDr. Jan Lhoták - historik

Správa sbírkového fondu a katalogizace. Vzhledem k tomu, že počínaje 1. březnem 2014 převzal historik do své správy muzejní knihovnu, nebyly výsledné počty nově z katalogizovaných předmětů vysoké. Nových bylo zapsáno 70, větší počet byl u písemností, přiřazovaných již k existujícím signaturám. Týká se to především zpracování písemností z činnosti muzea po druhé světové válce, uložených dosud v neuspořádaném stavu. Do poloviny roku pokračovala propagace muzejních sbírek časopiseckým seriálem *Poklady Muzea Šumavy*.

Sbírky přilákaly do muzea badatelskou veřejnost. Nejpilnějšími badateli byli student historie na FF UK Adam Hanus z Kolince (dějiny sušického muzea 1880-1945), studentka knihovnictví na FF UK Lenka Mašková ze Sušice (kapucínská knihovna) a lokální patriot Jaroslav Pavlovič ze Sušice (tzv. Lysanderovské sklepy a dějiny Hořejšího Předměstí). Další dotazy byly vyřizovány korespondenčně. **Historický výzkum** pokračoval v intencích předchozích let. Prioritami nadále zůstávají informačně nejbohatší archivní fondy k dějinám Sušice a Sušicka – Archiv města Sušice, Okresní úřad Sušice (Státní okresní archiv Klatovy), Archiv pražského arcibiskupství I, Stará manipulace (Národní archiv) a Krajský úřad Prácheň (Státní oblastní archiv Třeboň), pochopitelně s četnými přesahy do fondů sekundárního rázu v dalších archivech (Archiv Národního muzea, Státní oblastní archiv v Plzni aj.). Upozaděny nezůstaly lokální informační zdroje – podnikové pamětní kroniky PAP (2 svazky), paměti Jana Scheinosta a rodinná alba (v držení potomků) a digitalizace nejcennějších částí pozůstalosti Vladimíra Holého. Historik vypracovával posudky na tři bakalářské práce z katedry archeologie Západočeské univerzity v Plzni.

Prezentace výsledků bádání a spolupráce s veřejností. Nejpodstatnějšími publikačními výstupy bylo vydání osmého svazku *Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy a Historického atlasu měst ČR – Sušice*. V případě vlastivědného sborníku bylo vydání umožněno díky finanční spoluúčasti nakladatelství Scriptorium a s přispěním veřejnosti (Nadace ČEZ, lokální mecenáši). Veškeré redakční práce i zajištění zmíněných finančních prostředků zajistil historik. Publikování atlasu bylo plně v režii Akademie věd ČR a umožnilo kvalitní zpřístupnění řady cenných kartografických děl k dějinám města (především regulačních plánů) i fotografií ze sbírek muzea. Atlas byl slavnostně představen veřejnosti 12. prosince 2014 v novém přednáškovém sále muzea za účasti redaktora svazku PhDr. Roberta Šimůnka, PhD. Dvousetleté výročí od narození Vojtěcha Scheinosta, zakladatele sušického sírkařství, zavedlo podnět k přednášce o životě a osudech jeho potomků ve Smetanově sále gymnázia (11. dubna 2014). V souvislosti s tím došlo k odhalení pamětní desky na Scheinostově rodném domě. Další přednášku držel historik pro rodáky Dobrušky (duben). Současně se spolupracovalo s učiteli dějepisu místního gymnázia. V rámci jejich tzv. projektového týdne prezentoval studentům historie hasičství a požárů v Sušici.

Knihovna - po převzetí knihovny počínaje 1. březnem 2014 se historik pokusil o základní konsolidaci a orientaci v mase materiálu. Provedl nově soupis knih vystavených ve stálé expozici. V průběhu roku se zakupovala především regionální literatura, která se považuje výhledově za prioritu při doplňování knihovního fondu vzhledem k faktu, že produkce literatury odborné na obecné úrovni je natolik enormní, že zůstává mimo finanční možnosti muzea ji doplňovat náležitým způsobem.

Výběrový přehled korespondenčně vyřizovaných dotazů:

9. 1. Lenka Martincová, Sušice (martincova.lenka2@seznam.cz) – historie a fungování muzejní sbírky písemností,
10. 1. Stanislav Bouzek, Nařovské Hory – původ kaple sv. Antonína u Hradešic,
10. 1. Lenka Sýkorová, SOKA Klatovy – fotografie Nezamyslic,
17. 1. René Kopecký (FF ZČU Plzeň) – disertační práce o národopisné výstavě československé,
21. 1. Hermann Kraml (hermankraml@seznam.cz) – genealogie rodu Kraml v ČR a na Sušicku,
28. 1. Dagmar Schneedorflerová (schneedorflerova.d@seznam.cz) – drobná sakrální architektura na Klatovsku jako téma pro DP,
28. 1. Michal Holý (michal_holy@centrum.cz) – nehoda letadla Wibault – Penhoët 283 T12 na Zhůří (24.12.1937),
30. 1. Jana Patlejchová (Obecní úřad Dobruška) – přednáška o dějinách Dobrušky,
3. 2. Jiří Reindl (Třemošná u Plzně) – překlad písemnosti o licitaci rejštejských varhan (1839),
4. 2. Mgr. Dagmar Štěrbová, Ing. arch. Danda (NPÚ Plzeň) – památková ochrana budovy ateliéru rodiny Javůrkovy,
6. 2. Mgr. Ladislava Váňová (VMDH Klatovy) – přepočty měny v 19. století na dnešní,
18. 2. Lucie Marečková (Zemědělská univerzita Praha) – podkladová mapa pro zaměřování drobné sakrální architektury,
18. 2. Přemysl Čech (Česká televize) – využívání sušické sokolovny v době první světové války,
18. 2. Václav Chabr, Železná Ruda (vchabr@seznam.cz) – malý znak království Bavorského,
20. 2. Lenka Sýkorová, SOKA Klatovy – fotografie Velhartic pro krajany v Texasu (USA)
Únor doc. PhDr. Michaela Ottová, Ph.D. (FF UK) – původ a písemné zmínky o plastice P. Marie Strašínské,

6. 3. Karolína Hubáčková (ZČU Plzeň) – rekatolizace, cechy a počet obyvatel Sušice v 17. století,
10. 3. Lucie Marečková (Zemědělská univerzita) – kaple a kapličky na Sušicku,
20. 3. Alžběta Bergerová (ZČU) – bakalářská práce o pohanském bůžkovi ze Svatoboru,
31. 3. Irena Mašíková (Prácheňské muzeum Písek) – díla J. Z. Quasta ze sbírek Muzea Šumavy,
31. 3. Jindřich Šlechta (Horažďovice) – pátá kniha provolací desk dvorských,
14. 4. Ing. Václav Hosnedl, CSc. (Tišnov) – identifikace lokality Hošlín/Hoslín,
14. 4. Šárka Filgasová (s.filgasova@seznam.cz) – kaplička nad Dobrou Vodou,
19. 5. Jiří Pěnek, Kašperské Hory – matriční zápis z matriky farnosti Vacov,
8. 6. Ondřej, Praha (gomba@seznam.cz) – nejstarší písemná zmínka o Čímicích,
25. 6. Josef Baierl, Sušice – přepis notového partu s kurentem,
24. 7. Mgr. Daniel Kovář (SOkA České Budějovice) – tvrže Frymburk, Čímice, Maleč a dokumentace k nim,
24. 7. Václav Müller, Kašperské Hory – erb rodu Kraml ze Stachů,
29. 7. MUDr. Pavel Kraml (Praha) – erb rodu Kraml ze Stachů,
19. 8. Mgr. Daniel Kovář (SOkA Č. Budějovice) – informace k tvrzištím v Dražovicích, Petrovicích, Frymburku, Malči a Čímicích,
18. 8. Lukáš Kopecký (Klatovy) – vztah K. Viškovského k Sušici,
19. 8. Městské kulturní středisko K. Hory – kontrola textu turistického letáčku o dějinách města,
5. 9. Lenka Česalová, Sušice – historie plužiny na příkladu vsí Prachaticka,
7. 10. Ing. arch. Vít Solnař (Praha) – dům čp. 76/I v Sušici a jeho průčelí,
18. 10. Světlá Hanousková, Tábor – dějiny volšovského velkostatku,
21. 10. Kateřina Jačková – nabídka nálepek,
17. 12. Jaromír Potužák (Gymnázium Sušice) – datum úmrtí Karla Houry,
18. 12. Dagmar Kolovecká (Univerzita Hradec Králové) – citace článku o annínské sklárně.

Mgr. Miroslav Buršík - historik a kurátor fotografického archívu

V roce 2014 se jeho činnost zaměřila především na pokračující digitalizaci starých archivních fotografií ze sbírkového fondu Muzea Šumavy a postupné zpracování a novém třídění toho sbírkového fondu do tematicky ucelených souborů pro rychlejší a přehlednější vyhledávání. Jedná se o soubor převážně unikátních historických fotografií zobrazujících město Sušice (domy, obchody, ulice), významné osoby města Sušice, zdejší kulturní život, vesnice a objekty v okolí Sušice, Šumavu, šumavské vesnice, zaniklé osady a hospodářské budovy ze Šumavy (sklárný, pivovary, papírny, mlýny, hamry, hostince ...), zemědělské a řemeslnické práce a činnosti, hrady a zámky, kostely, kaple atd. V databázi BACH bylo digitalizováno a popsáno 70 složek starých archivních fotografií a zaevidováno 25 ks nově získaných fotografií. Fotografií je v těchto složkách celkově 460 ks a zobrazují snímky přibližně od 90 let. 19. století až po 90. léta 20. století. Pro doplňování fondu sledoval pravidelně nabídky starých pohlednic a fotografií na internetu a v antikvariátech. Vyhledával a připravoval historické informace a archivní fotografie pro badatele, studenty a odborné pracovníky muzea.

Další významnou částí jeho práce bylo zajišťování spolupráce muzea s místními školami. V rámci této spolupráce uspořádal pro místní školy celkem 22 přednášek a buď přímo ve škole, nebo v nově otevřeném přednáškovém sále muzea, který umožňuje projekce. Jako další zajišťuje pro školy komentované prohlídky muzea. Má nespornou zásluhu na tom, že spolupráce se školami se úspěšně rozvíjí.

Dále má na starost vyhledávání informací týkajících se událostí ve městě Sušici v regionálním (podle možností i celostátním) tisku a jejich archivaci a fotodokumentaci muzejních akcí. V rámci své činnosti zajišťuje také fotodokumentaci aktuálních událostí a změn v Sušici (např. úpravy komunikací, opravy objektů, výstavby nových budov, fasády na domech, sportovní události, oslavy osvobození města, pouť atd.). Pokračuje také v programu Paměť Šumavy, v jehož rámci vyhledává pamětníky na České i Bavorské straně Šumavy, natáčí s nimi rozhovory a shromažďuje další dokumentaci (fotografie, zápisky atd.) pro zachycení dřívějšího života na střední Šumavě. V rámci další činnosti přispívá do regionálních časopisů, zejména do časopisu Pošumaví.

♦ Činnost historického pracoviště v Kašperských Horách

PhDr. Vladimír Horpeniak - historik

Výstavy, expozice. Historik zajistil hlavní jeden z nejvýznamnějších výstavních projektů v dějinách Muzea Šumavy vůbec, výstavu **Umění gotiky** – v odborné spolupráci s univ. prof. Janem Roytem, regionálními muzei a galeriemi, církví římskokatolickou – biskupstvím ČB a příslušnými farnostmi. K výstavě zajistil četné komentované prohlídky česky i německy. Významná pozornost byla věnována propagaci výstavy - tématický pořad pro stanici ČRo 3 Vltava, otištěn velký článek s ilustracemi v časopise Vítaný host na Šumavě, článek v Právu , na stránkách Stavitelé katedrál, v regionálním tisku atd.

Další výstavou, kterou zajistil, byla zimní výstava v Galerii Kašperské Hory - **Šumavské betlémy**. V obou případech se jednalo o vlastní námět, výběr exponátů, vlastní zpracování textů, výtvarné i prostorové řešení a spolupráce při instalaci.

Autorsky se podílel na expozici MUzea NEZAMYSlických KOSTELŮ s obecním úřadem Nezamyslice, o.s. Lamberská stezka, duchovní správou Nezamyslice – Horažďovice a d.

Zajistil úpravu a doplnění stálé expozice v muzeu v Kašperských Horách v souvislosti s probíhající výstavou gotického umění, protože řada exponátů muzea byla využita pro výstavu Umění gotiky. Spolupracoval na projektu „sklářského muzea“ v Rajsku – Anníně Publikační práce – tisk. Realizace dvoudílné knihy: „Šumava očima Vladimíra Horpeniaka“ v nakladatelství Starý most Plzeň (ve spolupráci s Muzeem Šumavy), oba díly vyšly na sklonku roku. Je autorem odborného příspěvku „O městech“ do knihy Obrazy krásy a spásy, který byl publikován v doprovodném sborníku k výstavě „Obrazy krásy a spásy“ (ZČG Plzeň, NG Praha)

Další články pro tisk a periodika: Tři králové, Křížová cesta Jaroslavy Korandové, Významné životní jubileum – E.Kintzl, Zapomenutý kousek světa, Hartmanice, 90 let muzea v Kašperských Horách, Musica Lucis Praga - koncerty, Obrazy krásy a spásy, Gotika v krajích Otavy a Úhlavy, 110 let od první světové války, Železná Ruda, Ostružno, Mistr Kardinál z Reichensteina, Arciděkanství v Kašperských Horách, Slavní rodáci, Historické varhany v K.Horách, o výstavách J.Z.Quasta, J.Váchala, o výstavě Otevři zahradu rajskou, o výstavních, koncertních a dalších kulturních akcích v Kašperských Horách, v Muzeu Šumavy etc.

Ve sborníku Šumava v proměnách času (Junngbauerův spolek Horní Planá) byl publikován příspěvek „Odsun na Šumavě“. V časopise Těžební stroje 1-2014 publikoval příspěvek „Dolování a úpravy zlatonosného křemene na Kašperskohorsku“ a zahraničním časopise

„Schöner Bayerischer Wald“ –Mai-Juni 2014 vydal příspěvek „V kraji ovesných baronů“ (Im Land der „Hafer- Barone“). Je stálým spolupracovníkem v redakční radě časopisu Vítaný host na Šumavě a v Českém lese (Regionall).

Tradiční spolupráce s medii: Klatovský deník, MF Dnes, Český rozhlas, Česká televize, Šumavanet Klatovy atd. Ve spolupráci s Českým rozhlasem 3 Vltava byly natočeny příspěvky např. o výstavě ikon v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách, O znovuzrození historických měst v Polsku,, Za gotickými Madonami na Šumavu (o výstavě Gotika v krajích Otavy a Úhlavy v MŠ Kašperské Hory. S publicistkou Dr. Lenkou Ovčáčkovou se podílel na natáčení videodokumentu o Šumavě a vztazích Čechů a Němců v tomto regionu dříve a dnes. Ve spolupráci s Českou televizí pro pořad Folklorika byly připraveny pořady Malované na skle (tradiční podmalby na skle na Šumavě a současný tvůrce J.Korandová) a Hvězda betlémská (lidové betlemářství na Šumavě dříve a dnes.

Za muzeum se podílel na mimořádné mezinárodní akci v Kašperských Horách 24. – 25.května 2014 z oboru regionální historie: SEMINÁŘ NA ŠUMAVĚ. Pořadatelem byl Kulturreferent für die böhmischen Länder im Adalbert Stifter Verein München ve spolupráci s Muzeem Šumavy.

Vlastní přednášky:

- Kašperské Hory 15.3. – „Kající žalmy“ – z historie duchovní kultury lidstva - pro ŘKF Kašperské Hory
- Kašperské Hory 25.5. – Horský klub – v rámci mezinárodního semináře o historii Šumavy pořádaného sdružením AdalbertStifterVerein z Mnichova a Muzeem Šumavy - „Recepce osobnosti sv. Vintíře v Čechách během staletí“
- Stachy – pouť 6.7. – „Sklářství na Šumavě a křišťálový lustr ve Stachách“ (u příležitosti instalace restaurovaného křišťálového lustru ve stašském kostele)
- Červená – pouť 10.8. – „Zlato v Pootaví a památky středověkého umění“ (k nové výstavě v Muzeu Šumavy v K.Horách)
- Kašperské Hory - kostel sv. Mikuláše 17.8. a 13.9. (2x) - „Kašperské Hory ve středověku a památky kostela sv. Mikuláše“ (pro ŘKF K.Hory a turisty)

Další výkladová činnost:

- 23.5. – **NOC KOSTELŮ** v Kašperských Horách (opakované **komentované prohlídky** kostela sv. Markéty v Kašperských Horách s ŘKF K.H.)
- 31.5. - **Poutní zájezd do Neukirchen b. Hl.Blut** – organizace a komentované provázení poutnického zájezdu do Neukirchen b. Hl.Blut (s ŘKF Sušice a Kašperské Hory)
- 3.5. – Komentovaná prohlídka muzea a kostelů v K.Horách pro studenty Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze
- Komentované prohlídky stálé expozice a výstav MŠ Kašperské Hory v českém jazyce průběžně (vzhledem k atraktivním výstavám poměrně často). Komentované prohlídky stálé expozice a výstav Muzea Šumavy v Kašperských Horách v německém jazyce:
- 17.5. - přátelé a spolupracovníci Böhmerwaldmuseum Passau (Pranghofer)
- 24.5. - turisté- důchodci
- 25.5. - účastníci mezinárodního semináře Adalbertstifterverein München (Dr. W. Schwarz)
- 13.8. - turisté – důchodci
- 31.8. - Muzejní spolek – Neukirchen b. Hl.Blut
- 7.12. – Rakouský kulturní institut

Pro Město Kašperské Hory a farnost:

- práce v kulturní komisi města, příspěvky pro místní zpravodaj
- návrhy na opatření ke zlepšení okolí kulturních památek v místě
- zpracování zprávy o historických zvonech v K.Horách
- zpracování podrobné informace o urbanistické hodnotě objektu bývalého hotelu Bílá

Růže včetně návrhu řešení jeho rekonstrukce a využití

- podklady pro komentované prohlídky města a informační brožuru o místních památkách a zajímavostech atd.

Práce v terénu: ověření současného stavu stop Zlaté stezky v úseku Kvilda – Horská Kvilda – Kašperské Hory (pro úvahy ke zřízení naučné stezky), ověření současného stavu dalších technických památek v terénu (zbytky sklářské huti Vogelsang II; bývalé zlatodoly v okolí K.Hor).

Badatelské návštěvy a zodpovídání badatelských dotazů (rovněž písemně - e-mailovou poštou):

- významné dlouhodobé badatelské návštěvy / např. germanistka Dr. Jana Maroszová z FFUK v Praze 4 dny (literární tvorba H.Kolíbabeho), Doc. Marta Ulrichová z ZČU v Plzni – 1 den (světáci, cirkusáci), Doc. Jan Kilián ZČU Plzeň 1 den (třicetiletá válka a střední Šumava), student etnologie Vít Smrčka – 1 den (historie dopravy na Šumavě), studentka Lucie Marečková (drobná sakrální architektura) M. Poláková, O. Fibich, L.Hadrava, Z.Roučka, J.Sova, L.Němečková, redaktorka L.Arnautová s pracovníky ČT atd. Pro Dr. Petra Morávka (Muzeum Jílové u Prahy) dodán informační materiál o montánních památkách v ČR - podklady o zlatonosném revíru K.Hor, naučné stezce, expozici MŠ a d., pro obec a farnost Srní – texty o kostele Nejsvětější Trojice v Srní, pro Správu NP Šumava – materiály o Zlaté stezce atd.

Spolupráce na dalších kulturních akcích.

Koncerty souboru MUSICA LUCIS PRAGA ve spolupráci se Šumavským kulturním spolkem, BELIMO.CZ, Muzeem Šumavy, farnostmi, obcemi, o.s.Lamberská stezka – organizační spolupráce, propagace, moderování:

24.5. – Benefiční koncert v kostele sv. Markéty pro účastníky historického semináře (Adalbertstiferverein Mnichov a Muzeum Šumavy)

19.7. – kostel sv. Mikuláše K.Hory (Jiří Stivín, Markéta Stivínová)

20.7. – kostel sv. Štěpána Kvilda (Markéta Stivínová)

21.7. – kostel Nanebevzetí P.Marie Nezamyslice (Markéta Stivínová)

22.7. – kostel sv. Vintíře Dobrá Voda (Markéta Stivínová)

27.9. – kostel Narození P.Marie Strašín (Václav Hudeček)

28.12. – Muzeum Šumavy K.Hory Galerie - Hudba u jesliček (vánoční koncert)

Další koncerty:

8.-9.11. – „Víkend se svatohorským sborem v Kašperských Horách“

29.12. – Muzeum Šumavy K.Hory Galerie „Vánoční koncert sopranistky Adély Skočilové-Lučanské a klavíristky Lucie Valčové“
(Šumavský kulturní spolek a Muzeum Šumavy)

Významná duchovní a kulturní akce: POUTNÍ SLAVNOST PANNY MARIE SNĚŽNÉ v Kašperských Horách 2015 (spolupráce na programu, organizaci a propagaci).

Ve spolupráci s Mgr. Michaelou Dobešovou - Váchovou, MVDr. Ivanem Dobešem a malířem – ikonopiscem Milanem Laičakem ml. připraveno pro farnost a město Kašperské Hory zhotovení kopie obrazu – významné ikony Salus Populi Romani (jejíž originál se nachází v římském kostele Sta Maria Maggiore). Obraz byl poprvé prezentován při poutní slavnosti P.M.Sněžné v Kašperských Horách 2014. Ikonu pro Kašperské Hory požehná Svatý otec František v Římě v květnu 2015.

♦ Činnost přírodovědného pracoviště v Kašperských Horách

Vladimír Vlk – botanika, geologie a mineralogie

Botanika: postupné zpracování seznamu druhů zařazených do Červeného seznamu květeny ČR (týká se jen vyšších rostlin), realizace etapovitě. Během roku pokračovaly botanické sběry s průzkumem vybraných lokalit a následné zpracovávání sběrů (čištění, popis). Byla zpracována digitální databáze, vč. fotoherbáře z lokalit Tejmlov, Popelná, Červená, Heihal, Šibeník. Proběhlo jednání k doplnění botanických sběrů ve spolupráci s informačním střediskem na Kvildě (botanik – ing. D. Zývalová) – rozšíření sběrů o trávy z obhospodařovaných vysokohorských luk. Bylo přislíbeno provedení sběrů za strany NPŠ, vč. sušení, lisování s následným předáním.

V oblasti rozšíření badatelské činnosti jsou problémy z důvodů nedostatečně technologicky vybaveného pracoviště pro badatelské práce. Prozatím bylo realizováno provizorní badatelské pracoviště v rámci dočasně uložených přírodovědných sbírek.

V oboru probíhala spolupráce s odbornými pracovišti (útvary CHKO Šumava Správy NP Šumava, Jhč.Univerzita ČB – Přírodovědecká fakulta – Ústav botaniky). jednalo se zejména o porovnávání tištěných databází seznamů vymapovaných chráněných botanických druhů (autor - Josef Vaněček – 60.-70. léta 20.stol.) a o konfrontaci s existujícími materiály Jihočeské univerzity.

Výsledkem bylo, že originály ve vlastnictví muzea, které V.Vlk získal v roce 2013 prostřednictvím studentů Přírodovědné fakulty Masarykovy univerzity v Brně, byly v průběhu roku rozříděny a abecedně uspořádány, připraveny a zadány k vyvázání a uloženy v příruční knihovně v muzea v Kašperských Horách. Při práci a mapovými podklady (cca přes 90 ks), jejichž originály vlastní jen muzeum, byly vyčleněny originální mapy se zákresy J.Vaněčka a byla navržena jejich digitalizace. Pro další použití je navrženo jejich využití jen pro badatelskou činnost muzea.

Geologie: byla provedena revize a částečná digitalizace geologických sběrů včetně evidenčních karet a byly provedeny dílčí technické úpravy v geologickém depozitáři.

Při terénních geologických sběrech se předpokládá další spolupráce s odbornými pracovišti. Byly realizovány vlastní geologické terénní sběry povrchových hornin na vtipovaných lokalitách. Tyto sběry byly uloženy a zatím nezpracovány. Ve spolupráci s Městským muzeem v Horažďovicích byla prováděna determinace mineralogických sbírek muzea. Determinační zpřesnění byla průběžně doplňována do evidenčních digitálních karet (podsbírka mineralogie).

Při zpracování mineralogických sbírek bylo dokončeno jejich fyzické ošetření a uložení ve vhodných plastových krabičkách a foliových sáčků k zamezení fyzickému opotřebení a oxidaci. Byla dokončena digitalizace evidenčních karet mineralogie a částečně realizována digitalizace sběrů.

Výstava: byly zahájeny přípravy na výstavu ilustrací Ludvíka Kunce „Šelmy“ pro rok 2015 - projednání záměru s autorem (Ostrava), stanovení rozsahu a zaměření, - projednání smluvních podmínek, návrh ošetření autorských práv – následné vypracování návrhu smlouvy mezi autorem a muzeem.

- projednání zápůjčky zoologické výstavy ZO ČSOP Radhošť k doplnění konceptu výstavy v muzeu, přednášky, realizace modelů stop podle výběru druhů atd.

- příprava brožury „Šelmy“ k výstavě 2015 s možností využití databáze z dlouhodobého monitoringu zoologů Správy NPŠ a projednání zařazení brožury do Edičního plánu Správy NPŠ.

Další: prohlídka a zpracování části archiválií ze zápůjčky z archivu Správy NP a CHKO Šumava – tyto materiály jsou předmětem záměru pro vytvoření databáze historie vývoje ochrany šumavské přírody (sken, digitalizace s popisem, založení archivu).

Spolupráce s externími odbornými pracovišti, zejména se Správou NP a CHKO Šumava a ZO ČSOP Vimperk. Zpracování podkladů pro Memorandum o spolupráci mezi muzeem a Správou NP a CHKO Šumava. Zpracování návrhu pro udělení výjimek z ochranných podmínek pro MŠ na území NP a CHKO Šumava ve smyslu platné legislativy. Spolupráce s filmaři k plánovanému filmu „Křížáček“ (režie – p. Václav Kadrnka, produkce – pí. Jurkovičová).

EKO FILM – hlavní prostor věnován digitálním převodům, výběru a zpracování videotitulů s environmentální tematikou pro akci „Ozvěny Ekofilmu) – akce bude realizována dlouhodobě dle technologických možností a postupného získávání videotitulů. Byly projednávány další možnosti získání videotitulů z posledních 3 ročníků Ekofilmu garantovaných O.S. Proglas – slíbena spolupráce, realizován výběr (v současné době kolekci pro muzeum jmenované O.S. stále připravuje), současně realizovány zkoušky AV technologie, vč. přípravy projekčních prostor (vybavení vhodným nábytkem ze stávajících zdrojů muzea).

Ediční činnost – příprava série 6 druhů pohlednic se záměrem vydání k uspořádání výstavy ilustrací Ludvíka Kunce v r. 2015 (komplet po objednávku) a příprava a zajištění výroby upomínkových předmětů k výstavě „Šelmy“ - spolupráce L.Kunc, M.Rudlová.

Při vlastní badatelské činnosti realizována inventura odborných časopisů v příruční knihovně v oboru přírodních věd, jejich setřídění, příprava kompletních ročníků k vyvázání. Průběžně byla sbírána přírodovědná data k vývoji a současně ochrany přírody na Šumavě, vč. realizace vlastní databáze.

Fotopráce pro interní účely – interní spolupráce : kolekce stříhů secečního skla, historické exponáty - dle výběru V.Horpeniaka, skenování zápůjček fotografií ze soukromých zdrojů atd. Pořízení kompletní fotodokumentace betlémů vystavených v rámci výstavy Šumavské betlémy. Vytváření digitálního archívu muzea.

Mgr. Ivan Lukeš - zoolog

V roce 2014 v rámci péče o sbírkový fond zajistil ošetření zoologických sbírek plynováním. Pokračoval ve sběru zoologického materiálu, ale z důvodu nedostatku finančních prostředků a neexistenci preparátorské dílny, jsou tyto sběry (26 kusů) prozatím uloženy v mrazícím boxu. Během roku prováděný zoologický výzkum fauny jihozápadních Čech byl zaměřený převážně na biodiverzitu – změny v zastoupení fauny vlivem klimatických změn i vlivem člověka, antropofizaci některých živočišných druhů a osidlování novými druhy.

V případě odborných badatelských návštěv a dotazů byla poskytována pomoc při ověřování zoologických údajů z naší sběrné oblasti a poskytovány informace z vlastního zoologického výzkumu a fotodokumentace.

Publikoval celkem 12 odborných článků v Železnorudském zpravodaji a dalších pět v regionálních tiskovinách. V posledním ročníku Vlastivědného sborníku muzea publikoval odbornou stať „Vývoj šumavské fauny za posledních 30 let“.

V průběhu roku zajistil zoolog 5x komentovanou prohlídku přírodovědné expozice. Kromě toho uspořádal 6 přednášek na školách v regionu s tématem „Ochrana fauny a biodiverzita (Kašperské Hory, Sušice, Hrádek u Sušice, Kolinec, Horažďovice, Hartmanice) a 7x v rámci přírodovědné výstavy „Netopýři“.

♦Záchranná stanice pro handicapované živočichy♦

Záchranná stanice pro handicapované živočichy v Kašperských Horách byla založena v roce 1988 a je povolena rozhodnutím o výjimce podle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vydané Ministerstvem životního prostředí ČR dne 11.4.1997, čj. OOP/2489/97-V267. Toto rozhodnutí stanoví také zákonné podmínky provozování stanice. Posláním stanice je záchrana všech handicapovaných, chráněných a ohrožených živočichů bez ohledu na hranice okresu a hranice působnosti muzea, jejich léčení, u mláďat příprava na samostatný život, případně jejich odchov. **Provoz záchranné stanice zajišťuje zoolog muzea – Mgr. I. Lukeš**, který je v případě nutnosti na telefonu doslova 24 hodin denně a službu zajišťuje nepřetržitě včetně dnů pracovního volna. Z bezpečnostních důvodů šelmy a dravce převáží zásadně sám.

Do stanice bylo v roce 2014 přijato 95 živočichů, zpět do přírody bylo vypuštěno 68 živočichů, uhynulo nebo bylo utraceno 14 živočichů, jeden zůstal jako trvalý handicap a ostatní byli vypuštěni. Celkem bylo ve stanici v roce 2014 trvale umístěno 27 živočichů.

Péče o trvale handicapované živočichy obnáší minimálně 2x denně krmení (u mláďat několikrát denně, i v noci) včetně přípravy a přesné evidence krmiva a každodenní kontrolu zdravotního stavu. 1x týdně je třeba provést generální úklid voliér a jejich desinfekci, pravidelně se musí sekát tráva v areálu stanice, měnit voda, čistit bazén u vyder atd. Při příjmu nových handicapů je třeba také zajistit odborné ošetření, očkování proti nakažlivým chorobám, pravidelné odčervení a deratizaci.

Jednu z velkých položek v provozu stanice tvoří náklady na krmivo. Během roku 2014 bylo spotřebováno cca 600 kg kuřat, 400 kg masa, 1.200 kg ryb, 400 kg granulí a 1.500 tis. kusů myší (vlastní chov). Dále je potřeba ke krmení zajistit granule, obiloviny, mléko pto mláďata a krmný hmyz.

Protože se v posledních cca pěti letech do zařízení stanice neinvestovaly větší finanční prostředky (z důvodu jejich nedostatku), oslovil Mgr. Lukeš nejrůznější organizace a obce v okolí a podařilo se mu tak získat více než sedmdesát tisíc korun. Část z takto získaných prostředků byla použita na rekonstrukci vybavení stanice – na opravu výběhu pro vydry (výměna bazénu, který již nevyhovoval současným předpisům a nové oplocení).

Zoolog spolupracuje také se záchrannými stanicemi v okolí (Vimperk, Spálené Poříčí, Makov, Hluboká). Ostatní práce jsou prováděny dle směrnic MŽP a KVS (očkování, odčervení, veterinární ošetření a dohled). V roce 2014 byla ve Stanici provedena pravidelná kontrola ČIŽP a Krajskou veterinární správou, která doporučila některá nová opatření v provozu stanice.

Podle možností se snažíme v Záchranné stanici vytvářet podmínky k alespoň částečnému jejímu zpřístupnění, kdy se předem objednané menší skupiny návštěvníků za účasti odborného pracovníka seznámí se zde žijícími trvale handicapovanými živočichy a s činností a významem stanice. Tyto exkurze jsou využívány především školami. V roce 2014 takto navštívilo stanici v 15 exkurzích cca 150 osob.

♦Přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci♦

Od roku 2012 má muzeum v Sušici vhodné prostory pro pořádání přednášek, koncertů a dalších akcí podobného charakteru. I nadále však spolupracuje s jinými organizacemi, kterým umožňuje pořádat akce v přednáškovém a výstavním sále. V Kašperských

Horách se pro některé akce využívají prostory zrekonstruované Galerie. Kromě toho odborní pracovníci zajišťují pro školy a tuzemské i zahraniční výpravy odborné exkurze s výkladem v expozicích muzea i v terénu. Přednášková činnost byla zmíněna již výše u jednotlivých odborných pracovišť.

Přednášky České křesťanské akademie

– spolupráce při těchto přednáškách je daná uzavřenou smlouvou o partnerství v rámci projektu ROP na dostavbu a rekonstrukci tzv. hradeb.

V co vlastně věříme ? Přednáška P. Mr. Mgr. Tomase van Zavrela.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

9.1.2014

13.2.2014

20.3.2014

Rodina včera, dnes a zítra (reflexe vývoje za posledních 50 let).

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

Ing. Pavel Jajtner (bývalý velvyslanec ČR)

13.11.2014

Adventní koncert písničkáře Petra Mináře.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

28.11.2014

Slušnost mezi lidmi dnes *aneb* Potřebujeme etiku pro život?

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

Mgr. Alena Bernardová

11.12.2014

Další akce

Island, Faerské ostrovy – cesta snů a cesta návratů...

Přednáška a promítání Stanislava Švíky

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

6.2.2014

Velikonoční tvoření

– rukodělné kurzy zaměřené na výrobu velikonočních dekorací.

8.4.2014

Život staré Šumavy.

Křest rozšířeného a upraveného vydání úspěšné knihy spisovatele a historika Vlastimila Vondrušky. Ve spolupráci s nakladatelstvím Vyšehrad.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

15.4.2014

Koncert k Roku české hudby.

Vystoupení Akademie sv. Václava. Ve spolupráci s kruhem přátel hudby.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

10.4.2014

Jom ha-šoa 2014

Vzpomínková akce se v roce 2014 konala už podeváté v Praze a zároveň poprvé ve spolupráci s regionálními partnery v dalších městech České republiky v Brně, Liberci, Kutné Hoře, Olomouci a Sušici. V Sušici proběhl den vzpomínání již podruhé, tématem bylo "Žáci a spolužáci, kteří zmizeli ze tříd a nikdy se do nich nevrátili".

V rámci celodenní akce proběhla v muzeu panelová diskuze s hosty a odborníky na téma holocaust. Hlavním hostem besedy byl známý herec Jaroslav Achab Haidler, mimo jiné také překladatel, fotograf, regionální politik a bývalý ředitel Činoherního studia v Ústí nad Labem. Po ukončení diskuze následoval krátký komentovaný průvod městem, během kterého Mgr. Michal Chmelenský ze Západočeského muzea v Plzni v několika zastávkách přiblížil osudy jednotlivých sušických rodin. Pietní akt samotný pak proběhl stejně, jako v loňském roce, na starém židovském hřbitově za doprovodu hudby a tichého předčítání jmen regionálních obětí.

Muzeum Šumavy Sušice - přednáškový sál „V hradbách“

28.4. 2014

Mistr Oplakávání ze Zvíkova a Kašperské Hory

Přednáška historika PhDr. Petera Kováče

Muzeum Šumavy Kašperské Hory

14.9.2014

Vinesong. Vystoupení mezinárodní vokální skupiny.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

(ve spolupráci s Církví bratrskou v Sušici a Sušickým kulturním centrem)

14.11.2014

Čert a Mikuláš na sušickém náměstí

– mikulášský program pro děti, soutěže, koledy, ve spolupráci s kulturním centrem SÍRKUS v Sušici. Z tohoto večera natáčela reportáž Česká televize.

5.12.2014

Mikulášský večer

s kulturním programem a prezentace nové dvoudílné knihy „Šumava očima Vladimíra Horpeniaka“, kterou vydalo plzeňské nakladatelství Starý most (součást vernisáže výstavy Šumavské betlémy v Galerii muzea v Kašperských Horách)

Ve spolupráci s Městem Kašperské Hory.

Horský klub Kašperské Hory,

6.12.2014

Sušický mechanický betlém

Slavnostní zahájení provozu opraveného mechanického betlému při příležitosti 10.výročí jeho vzniku. Beseda s původními tvůrci betlému, vzpomínka na jednoho z autorů, Pavla Svobodu, který se po celou dobu o mechanismus betlému staral a představení jeho nástupců, kteří po rozsáhlé opravě uvedli betlém opět do provozu. a jeho současnými

Součástí večera bylo i promítání dokumentu o vzniku sušického betlému.

Muzeum Šumavy Sušice - přednáškový sál „V hradbách“

10. prosince 2014

Historický atlas měst – Sušice

Slavnostní prezentace knižní novinky. Publikace obsahující cenné historické mapy,

veduty, rukopisné mapy, regulační a územní plány i letecké snímky města, je výsledkem několikaletého úsilí pracovníků Historického ústavu Akademie věd ČR a Muzea Šumavy. Velký podíl na přípravě této publikace měl zejména historik muzea PhDr. Jan Lhoták. Sušice se tímto počinem jako 27. v pořadí zařazuje do prestižní skupiny českých historických sídel, jako jsou Plzeň, České Budějovice, Český Krumlov, Kutná Hora, Most či Kadaň.

Ve spolupráci s Historickým ústavem AV ČR.

Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“

12.12.2014

Hudba u jesliček

Vánoční setkání s hudbou s prostorách výstavy Šumavské betlémy v galerii muzea v Kašperských Horách, ve spolupráci se Šumavským kulturním spolkem a BELIMO.CZ.
28.12.2014

Vánoční koncert

Galerie Muzea Šumavy v Kašperských Horách, ve spolupráci se Šumavským kulturním spolkem.
29.12.2014

♦Práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.♦

Muzeum Šumavy je členem Asociace muzeí a galerií ČR, Asociace záchranných stanic ČR, České ornitologické, zoologické a botanické společnosti a spolupracuje s ČSOP. Dále je členem sdružení Prácheňsko, z.s.p.o, Občanského sdružení Karel Klostermann - spisovatel Šumavy, Občanského sdružení Šumavská renesance a Sdružení pro obnovu rozhledny na Sedle. Zastoupení muzea v různých sdruženích umožňuje podílet se různých projektech v oblasti propagace kultury a regionálního rozvoje. Například s OS Šumavská renesance spolupracovalo muzeum při přípravě a realizaci výtvarných výstav v muzeu Kašperských Horách na přelomu roku 2013/2014. Spolupracuje také s OS Šumavský kulturní spolek. Muzeum se také účastní práce v Poradních sborech některých dalších muzeí.

♦Zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi, sdělovacími prostředky atd.♦

Badatelské a konzultační služby poskytuje muzeum jen v rámci svých omezených možností (nedostatečný prostor pro badatele v Sušici). Badatelé využívají především knihovnu (uvedena samostatně) a archiv muzea. Odborní pracovníci zodpovídají nejrůznější dotazy, poskytují odborné konzultace, pomáhají při vyhledávání literatury a odborných materiálů a to osobně, e-mailem nebo telefonicky. Podrobnější údaje jsou uvedeny výše u jednotlivých odborných pracovníků.

Spolupráce se školami je důležitým prvkem v práci muzea ve vztahu k veřejnosti. Všechny sušické školy (základní školy, Gymnázium, ZUŠ i odborné učiliště) vystavují v muzeu pravidelně. Součástí této spolupráce je i to, že místní školy v Sušici, Kašperských Horách i v Železné Rudě mají v rámci vyučování vstup do muzea bezplatný na všechny výstavy i do všech stálých expozic a pravidelně této možnosti

využívají. Školy také navštěvují zdarma expozice v rámci výuky regionálních dějin, přírodovědných oborů nebo výtvarného umění. Výklad si zajišťuje zpravidla pedagog, ale dle dohody i příslušný odborný pracovník. Další návštěvy školních tříd využívají možnosti komentované prohlídky v muzeu (uvedeno výše v rámci činnosti odborných pracovišť). V roce 2013 takto navštívilo expozice muzea 1.472 žáků (včetně dozoru).

Muzeum také umožňuje absolvování praxe v rozsahu 7 - 21 dnů studentům středních a vysokých škol (např. školy cestovního ruchu, historie, archivnictví atd.). V loňském roce absolvovala takovou praxi jedna studentka SOU Sušice.

Spolupráce se studenty středních a vysokých škol umožňuje doplňovat knihovnu muzea o odborné seminární, ročníkové, bakalářské aj. práce s regionální tematikou.

Spolupráce s obcemi

Muzeum Šumavy má své pobočky na území tří obcí (Sušice, Kašperské Hory, Železná Ruda). Úroveň spolupráce s jednotlivými městskými úřady je různá. Důležitým prvkem ve spolupráci s městy je také to, že někteří ze zaměstnanců muzea jsou členy městských zastupitelstev a komisí v Sušici a v Kašperských Horách (kulturní komise, komise pro regeneraci městské památkové zóny). V roce 2013 pokračovala spolupráce s Informačním centrem Sušice zejména na přípravě a organizaci různých kulturních akcí a přípravě podkladů pro různé propagační materiály. Dobrá je spolupráce v rámci pondělních komentovaných prohlídek města, které v během prázdninových měsíců pořádá právě IC Sušice. Součástí těchto prohlídek je také prohlídka mechanického betlému v muzeu. Muzeum takto navštívilo v roce 2014 během 18 prohlídek celkem 537 osob, což je průměr 30 osob na jednu prohlídku.

Velice dobrá spolupráce je s Městem a IC Kašperské Hory. Muzeum spolupracuje při celé řadě akcí, které město pořádá - městské slavnosti, poutě, koncerty, výstavy a IC velice dobře v rámci propagace města velice dobře prezentuje i muzeum (např. na veletrhu cestovního ruchu ITEP).

Pokračuje také dobrá spolupráce v Městem Železná Ruda i přesto, že v polovině roku 2014 se z objektu muzea odstěhovalo Městské informační centrum.

V rámci spolupráce s Muzeem Šumavy realizovaly obce např. následující akce:

- Muzeum Šumavy je od roku 2012 partnerem Města Horažďovice v rámci projektu Další vzdělávání pracovníků škol a školských zařízení v Plzeňském kraji II (Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost),
- Noc kostelů v Sušici i v Kašperských Horách s ŘK farností,
- Poutní slavnost Panny Marie Sněžné v Kašperských Horách (Šumavský kulturní spolek, Římskokatolická farnost a Muzeum Šumavy),
- oslavy Mezinárodního dne seniorů v Sušici atd.

♦ Spolupráce s jinými organizacemi, občanskými sdruženími a sdělovacími prostředky ♦

Nejvíce a pravidelně muzeum spolupracuje s OS Šumavský kulturní spolek v Kašperských Horách a s OS Karel Klostermann. V roce 2014 muzeum spolupracovalo s OS Sklářská Šumava na projektu vybudování malého interaktivního muzea připomínajícího tradici šumavského sklářství. Muzeum vzniklo v osadě Rajska u Annína na Klatovsku. Hned vedle muzea funguje také malá manufaktura, kde jedni z posledních brusičů v oblasti udržují tradici kdysi slavného šumavského řemesla. Muzeum v nově postaveném objektu nabízí ukázkou dochovaných výrobků ze šumavských skláren, především ze sklárny a brusírny v Anníně, která fungovala od roku 1796 do nedávne

minulosti. Mezi exponáty, které jsou v muzeu k vidění, je svatební sklenice Franze a Anny Nowotny. Nowotny byl pražský měšťan, který si vzal dceru majitele sklárny v Anníně Josefa Eduarda Schmida. Dalšími jsou například těžítka, ale také dva funkční 120 let staré sklářské brusy. Návštěvníci si na nich mohou pod odborným dohledem zdejšího skláře vyzkoušet práci brusiče.

Muzeum také pravidelně spolupracuje s regionálním i celostátním tiskem (vlastivědné články v MF Dnes a Klatovském deníku, Vítaný host na Šumavě a v Českém lese, Kašperskohorský zpravodaj, Sušické noviny a v různých časopisech zaměřených na turistický ruch) i s jednotlivými redakcemi rozhlasu (ČRo Plzeň a České Budějovice, ČRo Praha, redakce Radiožurnálu a Dobrého jitra, ČRo Praha - Vltava, Radio Šumava atd.), které často vysílají živé vstupy propagující muzejní výstavy a další akce. Během roku 2014 zveřejňovaly Sušické noviny seriál článků Mgr. M. Buršíka s regionální tematikou a fotografiemi neznámých míst s tím, že čtenáři byli vyzváni, aby se pokusili tato místa identifikovat.

Tradičně dobrá je i spolupráce s televizními redakcemi (různé příspěvky zejména o výstavách v regionálním zpravodajství různých televizních redakcí, pořady Toulavá kamera, Cyklotoulky, Cesty víry, Folklorioka atd.). Velký úspěch zaznamenal pořad pro děti na „Děčku“ o sušickém sirkařství, natáčený v muzeu.

Významným počinem byl **příprava společného Memoranda o spolupráci s vedením Národního parku a CHKO Šumava**. Záměrem byla především dohoda na dlouhodobé spolupráci v prezentační a propagační činnosti, v přírodovědných oborech a monitoringu a v historických a regionálních oborech. Předpokládá se vzájemné zapůjčování výstav se společnou tematikou, vztahujících se k území NP a vzájemná propagace společných témat i jednostranných aktivit partnerů. Dále spolupráce na botanických průzkumech, šetřeních, eventuálně spolupráce při ověřování historických výskytů rostlin na území NP i CHKO Šumava včetně tvorby databází AOPK (Červené seznamy apod.). Dalším bodem bude spolupráce záchranných stanic v Kašperských Horách a v Klášterci a finanční příspěvek pro záchranou stanici v Kašperských Horách. Jedním z ústředních bodů memoranda bude spolupráce při přípravě a realizaci výstavy ilustrací pana Ludvíka Kunce v Galerii MŠ v Kašperských Horách v roce 2015. Správa NPŠ zajistí tisk prezentační brožury/skládačky dle podkladů dodaných MŠ a výrobu gravírovaných upomínkových předmětů k výstavě s obrazy velkých šelem - vlk, rys, medvěd. MŠ zajistí tisk barevných pohlednic s vyobrazením velkých šelem (vlk, rys, medvěd) a Správa umožní prodej těchto pohlednic v Informačních centrech NP a CHKO Šumava. Na konci roku 2014 bylo Memorandum připraveno k podpisu, který se plánuje na počátek roku 2015.

♦Spolupráce s muzei v zahraničí♦

Muzeum již dlouhodobě spolupracuje s řadou muzeí na bavorské straně Šumavy, zejména s muzei ve Frauenau, Zwiesselu a Neukirchenu b. hl. Blut. Spolupráce se odvíjí na úrovni přípravy výstav, partnerství v projektech, přednáškové činnosti atd. Zde je třeba zmínit PROHLÁŠENÍ O PARTNERSTVÍ v rámci projektu „Pašeráckou stezkou“, které muzeum uzavřelo Kultur-Verein „Über d' Grenz“ ze Zwieselu. Základem uvedeného projektu, který navazuje na úspěšnou publikaci „Pašeráci a podloudníci na česko-německé hranici“, vydanou Kultur-Verein „Über d' Grenz“ v roce 2012, byla výstava uspořádaná v prostorách muzea ve Zwieselu a následně v Muzeu Šumavy v Sušici.

♦Další aktivity♦

Muzeum Šumavy se zasloužilo o záchranu vzácné památky: PhDr. Jan Lhoták zachytil informaci, podle níž na AUKRU byl nabízen k prodeji barokní erb na dřevě z roku 1707. Jednalo se o část oltáře k kostnici na Mouřenci. Díky naší iniciativě byla tato vzácná památka zakoupena a zachráněna neformálním sdružením přátel mouřeneckého kostela (zásluhu měl především p. Lukáš Milota, redaktor Českého rozhlasu).

I nadále během roku 2014 sledovalo muzeum vývoj v případě prohlášení části areálu bývalé továrny SOLO za kulturní památku. Náš návrh na vyhlášení památkové ochrany části areálu SOLO, podaný v březnu 2013, zahrnoval tovární komín, budovu bývalého ředitelství a administrativní budovu (domeček). K návrhu jsme připojili i výrobní halu. Vycházeli jsme přitom z několika hledisek, kromě jiného i z toho, že se jedná o ucelený soubor staveb, situovaný jako celek v jedné části areálu a jeho případné prohlášení za památku by nemuselo znamenat příliš velkou komplikaci pro vlastníka areálu, který s ním má vlastní podnikatelské záměry. Z podnětu NPÚ byl tento návrh o rok později rozšířen o několik dalších objektů. Ministerstvo prohlásilo tento soubor budov za památkově chráněné, ale vlastník areálu se odvolal, takže řízení bude pokračovat i dalším roce. Od podání našeho návrhu uplynuly téměř dva roky a během té doby došlo ke značné degradaci i námi původně navržených objektů. Bylo by tedy vhodné, aby zástupci MK ČR před vydáním konečného rozhodnutí uskutečnili ještě jednou na místě prohlídku všech navržených objektů a posoudili nejen jejich historickou hodnotu, ale i současný technický stav.

9. EDIČNÍ A PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Odborní pracovníci v loňském roce zpracovali celou řadu odborných nebo populárně zaměřených článků na témata z regionální historie. Jednotlivé příspěvky jsou otiskovány v regionálním tisku nebo ve sbornících příspěvků z odborných konferencí. Podrobnější informace jsou již uvedeny výše u jednotlivých odborných pracovišť.

Koncem prvního pololetí vyšel **8. svazek Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy**. Kniha, jež vznikla ve spolupráci Muzea Šumavy a vydavatelského spolku historické literatury Scriptorium, obsahuje na 536 stranách celkem 23 příspěvků z archeologie, dějin umění, historie, národopisu a přírodních věd. Připojeny jsou rubriky věnované jubileím a nekrologům, recenzím a anotacím a regionální bibliografii. Vydání sborníku bylo podpořeno finančními prostředky NADACE ČEZ.

Výběr o obsahu:

Ondřej FAKTOR, Středověké nástěnné malby v kostele Panny Marie a svatých Petra a Pavla v Albrechticích u Sušice

Jindřich ŠLECHTA, Stavební a umělecká činnost Šternberků v Horažďovicích v letech 1622–1719

Jan EIGNER – Jiří FRÖHLICH, Nové doklady osídlení v době bronzové a železné podél toku Otavy mezi Sušicí a Horažďovicemi

Ladislav ČAPEK, Hradiště Prácheň a jeho zázemí v 10. až 13. století na základě archeologických a historických pramenů

Petr KUBÍN, Poustevník Vintíř a jeho cesta k svatozář

Libor ELLEDER – Jan LHOTÁK – Jolana ŠÍROVÁ – Zvonimír DRAGOUN, Historické

povodně na Otavě v letech 1432 až 1900 a jejich dokumentární zdroje

Boris TITZL, „Vesnička SOS“ Josefiny hraběnky Chotkové

Pavel HUBENÝ, Věková struktura lesů Vimperska a Královského hvozdu, jejich minulost a současnost

Ivan LUKEŠ, Změny v druhovém zastoupení obratlovců za posledních 35 let – jihozápadní Čechy

Hana SMETANOVÁ, Výsledky etnografického průzkumu předení vlny na Horažďovicku

Ladislava VÁŇOVÁ, Písemné pozůstalosti Jindřicha Vančury, Karla Hostaše,

Ferdinanda Vaňka a Františka Pláničky a jejich badatelské využití pro historii Sušicka

Jiří NOVÁK, Bibliografie regionální literatury Sušicka za léta 2010, 2011 a 2012

Stejně jako v loňském roce z podkladů vybraných pracovníky muzea (Mgr. I. Lukeš a V.Vlk) byly připraveny pro tisk **tři pohlednice** – motivy kosatce a opakovaně úspěšné pohledy vydry a rysa. Předtiskovou úpravu zajistil V.Vlk, pohlednice v nákladu 1.000 kusů od každého motivu vytiskla tiskárna MI-JA Javorník.

10. EKONOMIKA, HOSPODAŘENÍ

Hospodaření muzea v roce 2014 i přes nižší dotaci na provoz poskytované zřizovatelem skončilo hospodářským výsledkem 10.789,37 Kč.

Významným způsobem byly překročeny plánované tržby ze vstupného, což byla způsobeno především zvýšením vstupného v muzeích v Sušici a v Kašperských Horách a zavedením samostatného vstupného na výstavy.

Stav fondů k 31. 12. 2014

rezervní fond: 30.102,95 Kč

fond odměn: 20.500,-- Kč

fond reprodukce: 0 Kč

FKSP: 32.922,69 Kč

Příjmy muzea v roce 2014	
vybrané položky	
příjmy celkem bez investičního příspěvku	9 176.334,27
z toho: neinvestiční příspěvek zřizovatele	6 900.000
vlastní příjmy	
- příjmy ze vstupného	969.760
- další příjmy z hlavní činnosti	303.348
- dary pro Záchranou stanici	71.164

Výdaje muzea v roce 2014	
výdaje celkem	9 165.544,90
Vybrané položky	
spotřeba materiálu celkem	319.497
z toho vybrané položky: režijní materiál	109.485
PHM	72.235
krmení a materiál stanice	81.773
knihy, časopisy, filmy	49.157
ochranné pracovní pomůcky	2.550
energie celkem	727.908
z toho: el. energie	379.458
voda	30.379
plyn	240.455
dálkové topení	77.615
opravy a udržování celkem	133.904
z toho: běžná údržba	41.470
údržba aut	9.185
cestovné	33.691
náklady na reprezentaci	4.875
ostatní služby celkem	407.010
z toho vybrané položky: telefon, internet	54.871
poštovné	2.843
rozhlas a televize	2.700
bezpečnostní služba	89.910
nákup sbírek	5.503
restaurování	48.000
stravenky	8.335
deratizace	24.835
mzdové náklady celkem	4 404.158
z toho: dohody	114.000
zákonné sociální pojištění	1 484.784
zákonné sociální náklady	110.527
z toho: příděl FKSP	42.901
jiné ostatní náklady celkem	279.168
pojištění	37.321
prodané zboží	290.592
odpisy	823.848

V průběhu roku 2014 proběhlo v muzeu několik kontrol:

- kontrola odboru kultury a památkové péče zřizovatele,
- kontrola Krajské veterinární správy v Záchrané stanici,
- kontrola ČIŽP v Záchrané stanici,

Při žádné z těchto kontrol nedošlo v našem zařízení k žádnému kontrolnímu zjištění, které by bylo předáno k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů.

11. PŘEHLED PRACOVNÍKŮ ZA ROK 2014

Seznam stálých zaměstnanců Muzea Šumavy

- ředitelka: Mgr. Zdeňka Řezníčková
- ekonomické pracoviště: Bc. Martina Zabloudilová (*ekonomka*)
Dagmar Šperlová (*pokladna drobného vydání, skladová evidence a prodej publikací, evidence majetku a cenin*) – nástup od 1.3.2014
- odborní pracovníci: PhDr. Vladimír Horpeniak (*historik*)
Mgr. Ivan Lukeš (*zoolog - ½ úvazku*)
Jaroslav Hamberger (*knihovník + pokladna drobného vydání, skladová evidence a prodej publikací*) – pracovní poměr ukončen k 31.2.2014
Miroslav Buršík (*dokumentace současnosti, fotoarchiv*)
PhDr. Jan Lhoták (*historik, archivář, od 1.4.2014 knihovna*)
Vladimír Vlk (*botanika, geologie a mineralogie*)
- administrativní pracovníci: Jaroslava Křížová
- pokladna Sušice: Jaroslava Bořchová
- úklid Sušice: Jana Chmelenská
- správce a úklid K. Hory: Jana Lavrinčíková (*ukončení pracovního poměru k 31.12.2014*)
- správce depozitářů K. Hory a úklid: Pavla Petrášová
- správce depozitáře Břežany: Miloš Smetana (*½ úvazku*)
- správce, údržbář, řidič: Antonín Pfeifer
- pokladní a dozor a úklid v muzeu v Železné Rudě: Roman Rudský
- pokladní, dozor a úklid v Galerii Kašperské Hory – Jana Weishäuplová
- ošetřovatel a krmič v Záchrané stanici: Mgr. Ivan Lukeš (*½ úvazku*)

Sezonní zaměstnanci od 1. května do 31. října

- 1 pokladní v Kašperských Horách
- 3 - 4 osoby na dozor v Kašperských Horách
- 2 - 3 osoby na dozor v Sušici

Muzeum Šumavy dnes představuje důležitý fenomén celého regionu. Pro další práci tohoto muzea je inspirující skutečností stálý zájem veřejnosti, relativně dobrá návštěvnost, která souvisí s turistickou atraktivitou Šumavy. Muzeum Šumavy je zařízením, které zdaleka nevyčerpalo své možnosti. Může stavět na tradici a dobré pověsti své dlouholeté kulturní práce, na bohatství a kvalitě svých sbírek a na fungujících pracovních kontaktech s předními odborníky, může také zodpovědně zkvalitňovat svou odbornou a publikační práci.

Sušice 31.3.2015

A handwritten signature in blue ink is positioned to the left of a circular official stamp. The stamp contains the text "MUZEUM ŠUMAVY" at the top, "příspěvková organizace" in the center, and "SUŠICE" at the bottom, with small stars on either side of the word "SUŠICE".

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka Muzea Šumavy